Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2256 — SIX PAGES — NGÀY THỨ TƯ 24 FÉVRIER 1926 — NGÀY 12 THÁNG GIÊNG NĂM BÍNH DẦN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 18

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Téléphone: 209
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	Bổn-quốc	Ngoại-quốc
một năm	12 $ 00	16 $ 00
sáu tháng	6 50	9 00
ba tháng	3 50	4 50

BAN LỄ MỖI SỐ... 0$ 05
Xin báo cho thì sở từ ngày mồng một mỗi tháng 15 ngày tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

南中日報新省六

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

DEPOT LEGAL INDOCHINE No 771

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157 (1er étage)
A Hanoï: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Davignon, Bourdet & Cie 5, rue Treschet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Tho, chèques và mandats gởi sau báo thì để ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Directeur du Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì để cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

CÁI NẠN THIẾU THẦY DẠY HỌC

Chẳng cần nói thì ai cũng biết rằng muốn cho dân-trí mau khai-thông thì phải có nhiều nhà trường, nhưng có nhà trường cũng cần phải có thầy giáo nữa, nếu nhà trường có đủ mà không có thầy thì có khác gì người tọa được cái xe hơi mà không có kẻ vận vậy vậy.

Ở Nam-kỳ ta đây, nhờ được Chánh-phủ hạ-bổ sự học mỗi ngày một rộng, số học-sanh mỗi năm một đông, công tới rồi bây giờ các con trẻ không có chỗ mà học.

Về điều nầy ai cũng lấy làm phàn nàn, nhưng đáng phàn nàn hơn nữa là trường đã lập mà thầy dạy học lại thiếu nữa. Một người ở ngoại-quốc mới tới ta, tuyệt nhiên trước nầy chưa thông hiểu cái tình thế việc học ở ta là thế nào như quan lớn Toàn-quyền Varenne cũng từng đã phải nhận rằng hiện nay ở cõi Đông-pháp số thầy giáo còn thiếu nhiều quá; lỗi thế cho nên trong kỳ hội đồng Chánh-phủ hữu 21 Décembre 1925 tại Hanoï, khi xét về việc học, đã từng nói rằng: « Như ý chúng tôi, muốn hỏ cứu ngay cái nạn thiếu thầy thì phải mở thêm những trường sư-phạm » (1).

Muốn mở thêm trường sư-phạm để đào-tạo thầy cho các nơi, có ý đó mới trường sư-phạm không phải là một sự dễ. Chánh-phủ còn phải trù-tính cho kỹ-càng thì mới cho làm mà tới khi cho có tiền chẳng nữa cũng phải thong-thả mới được, chớ không thể nào mở ra ngay được, ít ra là phải trong mỗi hai năm mới có đủ trường sư-phạm như quan Varenne đã định. Ta cũng hết lòng mong mỏi rằng sẽ có trường sư-phạm, nhưng sự mong mỏi đó còn là viễn vông vì lời hứa của quan Varenne mà thật-hành được cũng còn lâu.

Vậy bây giờ muốn cho có lấy thêm chỗ chứa mong lấy đủ thầy dạy học thì phải làm thế nào?

Trước nhứt lấy rằng một xứ Nam-kỳ mà nói, từ trước tới giờ, hễ sở Học-chánh mà thi đu thọ ký thì đều lấy thầy giáo bổ dụng vào những chức đó, thành ra ngày ở xứ nầy mà số thầy giáo sung làm chức thơ-ký cũng đến nơi một trăm thầy. Số thầy giáo đã thi-đu mà lại bị bắt đem làm thơ-ký mất một số lớn như vậy thì trách nào mà chẳng thiếu thầy! Nếu cái số-nầy đem trả lại về dạy học thì cũng đủ đỡ được cái nạn thiếu thầy không phải là ít gì.

Vấn biết rằng trong lúc thiếu thầy nầy phải để các thầy giáo làm thơ-ký về ngạch cũ là phải, song lấy ai mà sung vào chức thơ-ký bây giờ? Cái đó cũng không khó gì, số học-sanh thi đậu bằng tiểu-học (Brevet Elémentaire) hay bằng thành chung (Diplôme) bây giờ cũng đã đông, nhiều người đậu rồi mà không theo học nữa, hiện nay năm nhà cũng có ít nhiều. Chánh-phủ nên cho hỏ số đó vào ngạch thơ-ký ở sở Học-chánh để thế cho các viên giáo-học. Nếu số cũ và bằng thành-chung hay tiểu-học mà không đủ thì xin mở thêm ky thi lấy những người học-lực sấm sỉ với những bạng tối-nghiệp thành-chung là những người đi học đến năm thứ ư trường Chasseloup Laubat mà rồi bị rớt kỳ thi thành-chung vào thi.

Làm như thế vừa đỡ được cái nạn thiếu thầy trong lúc nầy, mà vừa giúp cho một số người khá có công ăn việc làm. Và lại, lấy công bằng mà nói, một người thông thạo về khoa sư-phạm mà đem bắt đem làm thơ-ký thì không gì tài ngược bằng! Cứ nghĩ kỹ ra thì có khác gì đem anh thợ máy bắt làm thợ nề! Chẳng hay Chánh-phủ có nghĩ đến điều nầy mà tìm cách bổ-cứu lại ngay không?

Về vấn-đề nầy, chẳng những bây giờ bổn báo mới nói tới lần đầu, bạn đồng-nghiệp le Progrès Annamite cũng đã từng nói đến và đã có một những ý-kiến như ý-kiến của bổn-báo trên đây vậy.

Nhưng đem trả những giáo sư hiện đang làm thơ ký tại sở Học-chánh về ngạch cũ, như thế chẳng qua cũng chỉ giúp ích được đôi chút trong lúc nầy, kế đó cũng là bất chước, sau thế nào cũng phải mở thêm trường sư-phạm cho nhiều thì mới mong ban bố sự học mỏi cho thiệt rộng.

Phải mở thêm trường sư-phạm, tỉ đó đã đành, nhưng như ở trên kia đã nói, muốn có trường sư-phạm ít ra cũng phải đợi trong một hai năm mới mong có được chỗ không phải chốc lát mà có. Trong lúc không có trường nầy, ta đành chịu bó gối đợi tới ngày có trường chăng? Không, ở trong Nam hay ở ngoài Bắc, những nhà mà nhà-nước dựng lên nhiều khi bỏ vắng quanh năm không ai tới cũng không phải là không có. Vậy khi đợi có trường cho tới tỉ thì Chánh-phủ nên lấy những cái nhà rác bỏ không mà chẳng mấy khi dùng đến đó tụm dạy học cũng có thể được, cho khỏi uổng mất thì-giờ trong khi ăn chộc năm chờ đợi cho có nhà trường nầy.

Vậy mong rằng Chánh-phủ sẽ lưu ý mà xét đến những điều mà bổn báo vừa nói ở trên nầy để làm thế nào cho khỏi có cái nạn thiếu thầy dạy học thì thật là may mắn cho nền sơ-học ở nước ta vô cùng vậy.

M. C.

(1) Notre intention est de parer rapidement à la crise de personnel, en créant de nouvelles écoles normales d'instituteurs indigènes (Varenne)

MỘT MỐI CẢM TÌNH

VUI BUỒN XEN LẪN

Người có tấm nhiệt thành cùng đồng bang và biết hỗ với người ngoại quốc, nếu có đi bước ra Long-hải tới, tức nhiên phải ôm ấp vào lòng mối sầu riêng, nỗi buồn không hoại, dường như đại bàn đậu trên nhành liễu. Trả nói thế chắc có người vừa thấy hai chữ vui buồn xen lẫn sao cũng ngạc nhiên, tưởng cho tôi rằng siêng luận hoặc thêu dệt cho nên đều, vì rõ ở đi vui với buồn rách nhau xa lắc, có lẽ đâu lôn xộn thát cũng là tại, bổ-lạ tai nên tôi phải giải bày dưới cớ, cuộc vui rồi kế cuộc buồn liền tiếp.

Cảnh Long-hải là lên một cái làng kia thuộc về tỉnh Baria, cách chừng mười bốn cây số, bất biển nầy đã lại, lại sạch sẽ có nên gió dưới biển đưa lên thật là mát mẻ khoẻ khoắn hơn là hứng gió bên mé Phước-Tỉnh. — Vì tại đây người đánh cá đã đông lại còn làm khô làm mắm rất nhiều, cái hơi cá mắm trộn vào gió biển làm cho thanh khí trở nên trược khí, bởi cớ người du lịch chẳng những Annam cho đến người ngoại quốc, đâu có đến Phước-Tỉnh cốt yến là xem cảnh cho biết đời giờ vậy thôi, rồi cũng trở về Long-hải mà tá túc, cho nên người du lịch rất đông cốt nhằm khi không nhộng quá (...) bạn đời người đông nhau ngồi xe ra Long-hải, trước xem phong cảnh coi có đời đổi hơn xưa, sau nữa hứng gió biển đôi ngày đặng dưỡng lấy tinh thần cả năm một nhọc.

Trở vào vụng sáng chúng tôi đã ra mé biển, thấy nào là lá bầy chèm bẹ, người thì tìm kiếm một sức lên lỏi tự do, khác nào cá kia gióng nước, kẻ thì chạy vòng theo bãi cát ma bắt cóng, coi ra vẻ bận hoàn bắt tận, lại pha lẫn tiếng nói đặng cười thật là vui vẻ, cuộc tấm bẩn đã xong, chúng tôi liền bày đồ vật thực trên một gò cát mà dùng: rượu thì vài chai, cá thịt ê hề ăn uống ngon ngọt thật là thú vị, nghĩ lại rất nhằm với câu thánh hiền để lại « Nhứt nhựt thanh nhàn nhứt nhựt tiên » thiệt là đúng quá.

Âm học vừa rồi mặt trời đã lố bóng, đồng nhau trở lại khách phòng dọn nghỉ an chừa giấc, đồng hồ gõ ba chúng tôi ngồi xe đi viếng đình cổ cũng xem có miếu cũ, lúc trở lên, vẻ ác nả về tây, trời trong gió mát, xe chạy chầm rải vòng theo mé bể, thấy đủ kiểu nhà, nào là khách sạng, nhà mát cũng cao lại có hai cái nhà lầu cất trên núi đất, thật là đẹp đẽ ngoạn mục, nhà ở mới biết, hai cái nhà ấy là của khách kiều-cư tục danh chủ Hòa, tả ra vui kia cuộc phi mà buồn nọ liền tới eo. — Buồn là buồn xứ sở của mình, đất nước của mình mà người Khách-trú hưởng cuộc giàu sang, nghĩ thiệt, thẹn thùa quá đỗi.

Thiết tưởng nội trong Lục-châu cũng có hiếm ông Annam giàu trên bực triệu, xin vì tiếng hồ chung xuất ra it muôn mà sáng tạo một cảnh nhà mát như người cho khỏi tiếng khinh khi của người viễn phang đến đây tìm biển, đặng người về xứ để tiếng ngợi khen rằng Annam cũng hiếm người giàu lớn.

NGUYỄN-HỮU-TÍNH

LẠI CHÚC CÂU NĂM MỚI

(Tiếp theo)

Trước hết, sang năm Bính-Dần đây, tôi chúc cầu sao cho cả thảy từ già đến trẻ, từ đàn-ông chí những đàn-bà ai làm nghề nghiệp gì phải rằng cần chuyên siêng sắn, công phải cho cần, của phải cho kiếm để gìn giữ lấy lợi quyền cho nước nhà mình. Nên nhớ lấy câu tục thường ai rằng: « Thà nhịn đói cho quen ngày hơn ăn vay phải mắc nợ, » mà đừng có bắt chước đi vay hỏi để ăn xài cho lớn; khi nui chơi thì có một giây lát, chớ cái khổ sở buộc lấy cả đời. Nhứt là cầu sao cho những ai đã trót tỉ nợ nhiều rồi thì làm ăn cho có dư tiền để đủ trả tất cho người ta. Rồi thôi, chẳng nên lẻo hành lại mắc cặn hắc-tử-chi mà phải bị mấy cậu ấy bánh đa xé thịt.

Còn đến mấy kẻ bầy lâu nay hàm vui chơi-bời quanh năm trót tháng, đêm ngày thả đang nấy nẻo no, ngồi quán no tiệm kia, khuấy phá những người lương thiện làm ăn để vợ con chịt lít của tiền nuôi miệng, thì sang qua năm mới nầy đừng nên tỉnh giấc mà bươn chải theo người, đầu sang đầu hèn gì cũng có trong tay một nghề nghiệp. Mỗ làm lại muốn nghề nào thì nghề đó hèn đâu, nghề nuôi heo chẳng hạn để ăn, để ở thường gặt cướp giựt của người mới là đại hèn cho chớ.

Đó là chúc cầu trong phần dân ăn và sự cần công kiệm của, của một người. Nhưng chẳng lẽ cứ buộc con ngươi ta phải làm việc mà không được hưởng đến cuộc vui chơi chút nào hay sao? Có làm ăn tất cũng phải có chơi-bời cho vui lòng vui tri với chớ! Thế thì cũng nên chơi-bời. Song muốn chơi phải biết lựa cách mà chơi; mà lựa cách nào đây? Nhơn sanh qui thích chí, mỗi một người đều có một cái thú chơi riêng. Không lẽ người ta không biết làm thì lại buộc phải đánh cờ, buộc nữa là không biết đánh bạc đơn buộc phải khẩy đờn mà làm cái thú vui chơi đặng hay sao? Không; trong đời có làm cuộc chơi, ai thích cuộc vui chơi nào thì vui chơi cuộc nấy. Lại thanh thì chơi theo thanh, tục thì chơi theo tục. Song có một điều là cái thú vui chơi của mình đó, mình phải giữ làm sao cho nó đừng làm-hại được mình; nhứt thiết là phải cần chẳng nên để cho nó đến đưa quyến-dỗ sau nầy, quên cửa quên nhà, bỏ vợ bỏ chồng, bỏ con bỏ cái cùng là nghề nghiệp của mình. Chơi sao cho có khi có thì, chơi sao cho có độ có lượng. Nói tóc lại một lời là mình vui chơi với cái thú đó, chớ không phải để cho cái thú đó nó vui chơi với mình.

Được vậy, hãy xét vậy, thì tưởng mới mong khỏi đến đều lụy-hại mà trọn đời ta cũng còn có thể vui chơi hoài.

Nhưng vậy mà con người ta sống được ở đời đây phải nhờ nhứt là năm gì? Tất nhiên phải nhờ nhứt là có cơm gạo đặng ăn. Mà cái cơm gạo đây ta chẳng có thể nào tự ta mà làm ra đặng; dầu sống nặng giỏi-dẫn thế gì cũng cần phải có Trời mới mong no lòng đặng. Vậy thì điều nầy tôi nên chúc cầu sao cho sang năm Bính-Dần đây mưa dùng thuận gió đặng hòa, nhứt là tránh khỏi những cái tai-hại như chuột bọ,cua-công,sâu-sia cùng con « bò-xẻ » nó thường hay cắn phá lúa mà mọ-mộng mà phải hư hao thất-bát.

Xong mấy lẽ rồi; bây giờ tôi xin chúc cầu những việc hằng xảy đến hằng ngày, mà là việc giết người, hại người một cách rất nên ghê gớm. Ai ai cũng thấy, có chi khác là hơn là cái tai-nạn xe-hơi. Người tôi số cũng vì nó mà chết, người không phải cần phải số lại cũng vì nó mà chết. Không chết thì cũng gãy tay gãy chưn, dập đầu bể óc, mang lấy tật nguyền mà trọn đời không làm ăn gì được. Thế mà cái tai nạn đó có phải lại trời không? — Không; ấy là phần nhiều tại mấy chủ sớp-phơ; còn phần ít cũng là tại mấy kẻ đi đàng đó chớ! Vậy thì sang cái năm mới nầy đây chúc cầu sao cho mấy chủ sớp-phơ nơn nàng cẩn thận mà vững cầm tay-bánh cho nắn bẻ. Đừng ỷ tài hay sức giỏi mở máy cho chạy như chim; mà cần phải cho lẹ làn cơn quanh qua lách lại cùng cơn lốp máy. Còn đến những khách đi đàng thì cũng nên cẩn gìn mình cho lắm, chẳng nên hỏ hẫn khi đi lắc đàng mà chút phận phải thiệt thôi. Nhứt là chúc cầu sao cho những kẻ đi trên xe-lửa chẳng nên ham lên mau xuống gấp mà phải nát thân vô cớ.

Về nhân vật trong nước, xin cầu sao sang năm mới nầy đừng có những thói xấu xa để tiện để làm trò cười cho đi quốc trông vào. Ấy nhứt là những cái thói như thúc dân-ông con trai thì lại mong giữ làm phận nhược chất liễu bồ: mặt thì đồi phấn thoa son, tổ thì đeo dây chuyền, còn áo mặc trong mình tại xét lên kẻ sát Khiến cho người ta trông vào không rõ là đàng nữ hí gì: người ta hay là thá! Còn như đàn-bà con-gái thì cũng chẳng nên ăn mặc những điều vô lối, những nỗi lạ mặt người, như là bỏ cái thói giữ đầm mà xách bóp-xách trong tay đi dạo, ấy là điều để dụ lòng quân gian ác cướp của giết người. Hoặc nữa là mình vốn dân-bà Annam lại mong bắt chước thế cách của đầm; nào con đi đứng lúc chuyện trò thì mũa tay mũa chơn, rùng vai nẩy tức, thật xem ra rất nên chướng mắt.

Đến những trò hát Cải-lương, thì sang năm mới đây chúc cầu sao cho biết rằng lựa tuồng mà hát. Dầu hay dầu dở cũng đừng để đến tối bại âm hư làm xấu phong hóa nước-nhà. Chẳng nên đặc những tuồng như một bản hát kia, là: Vua thì đi đến đâu chơi gái đến đó, hoàng-hậu thì cơn buồn lại bắt hoan-quan đêm bớp cho tần-mần tê-mê, rồi lại còn ép buộc cực mặng mưa trăng gió. Thật là một vở tuồng rất ẻn ọi lối mà lại tối phong hại lục la thường.

Rốt lại, cầu sao cho trong làng báo được thuận hòa đừng có cái lại lẻ quen là hễ trong ít tháng thì nổi lên một trận gây lộn, làm xào xáo trong làng nước mà mỗi lần gây thì lại gây trái cả một đời tháng, thật là hại quá! Nhứt là cầu sao cho chẳng còn nặng sanh thêm « Tấn sĩ bảng hà » mà để trở cười cho thiên hạ.

Thôi, biết bao nhiêu cầu chúc bao nhiêu; tưởng có mạ ra được lợi chật nào để vui hưởng chung; chớ dám chắc không lẻ đến nỗi gì hại.

LIỆT-HẢI.

TRỒNG TRẢI

Quan Đốc-Lý Thành-phố Saigon cho hiểu dân đặng rõ rằng mỗi bữa, 9 giờ sớm mai có trồng trái ngừa bịnh thiên thời tại nhà thương thí của Thành-phố. Kẻ từ ngày nay sắp đi.

Phái-bộ Vân-nam sang chào quan Toàn-quyền

Mới có một phái bộ bên Vân-nam của Đốc-đốc Dương-kế-Nhiệm cử sang chào quan Toàn-quyền Varenne đã tỏ tình giao-hiếu của Vân-nam với Đông-pháp. Phái bộ ấy là Trưởng kế Vũ đương đầu.

ĐIỆN TÍN

Ngày 23 Février 1926.

Tin Đại-Pháp

Đảng tả đàn-quốc ở phòng Liên-nghị: Hội rằng những thuế định ở trong dự-thâu tối-chánh là rất cần ích, nên có cử một phái-bộ đi thương-nghị cùng phe khách-đàn xã-hội ở phòng Chúng-nghị.

Ma-rốc

Dân Najeras đã bị buộc phải bỏ bột khí giải Binh Ech-banh choán được nhiều nơi hiểm yếu.

Bột-tu-ganh

Quan sứ-thần Ech-banh ở thành Lisbonne có cho Chánh-phủ Bồ-tu-ganh hay rằng vua Ech-banh không có ý chi muốn đất nhà phi-công Ech-banh Ruisida làm công-tước cò-lao Cap-Vert như lời người ta đã đồn ra, vì cù-lao ấy là thuộc-địa của Bồ-tu-ganh.

Trung-hoa

Của Quảng-đông bị cấm vô ra. Vì bởi bọn bất công dự vào việc thương-chánh Quảng-đông bắt bớ hàng-hóa của năm nước ngoại tòa quản-lý thương-chánh. Vì vậy quan năm Hayley Bell, đại-biểu thương-chánh ở Quảng-đông có biểu nài cách nhiệm-hảo như là ba chiếc tàu và đi lần về của bến Quảng-đông; có ấn định ấy đặc lịnh của quan Tổng Thanh-tra Thương-chánh ở Bắc-kinh.

Không hàng-hóa nào, bất kỳ là của nước nào, được phép chuyển vận cả.

Ngày nay không có chiếc tàu nào ở Hương-cảng chạy qua Quảng-đông cả.

Một trận lớn đã khởi ở Đông Thiên-tân qua Poukow. Ở Tong-Kong binh Cách-mạng đã xáp công quân Lý-binh-Lâm. Có lẽ binh Cách-mạng đông đến 30.000 người.

Đông-pháp quốc-dân hội

Hội « Đông-Pháp quốc-dân » có nhơn-dịp Tết trăn tiếtế ở tại bổ nơi-giao ngày hôm qua và hay cuộc chơi để lấy tiền giúp vào học tương-tế của người Đông-Pháp. Ông Doumergue chịu đứng chủ tọa danh-dự. Ông Daladier và ông Léon Perrier tới chủ.

Ông Caverio-Sến Nghị-trưởng hội có cám ơn các nhà trợ-đoan đã lễ ấy rằng:

« Trước mặt các ngài thấy đủ người ở các tỉnh bên Đông-pháp tụ Bắc-kỳ chi Nam-kỳ. Những kẻ hoạt động đều biết ơn của Đại-Pháp. Trước kia họ đã chẳng bọ ngỡ là thời sau nầy sẽ chẳng quên ơn.

Huế-kỳ

Đức Giám-quốc không ưng cho Hạ-kỳ mua rượu mạnh Whisky mà dùng trong việc thuốc men.

MỪNG ĐƯỜNG CHÁNH TRỊ quan chủ quận Trần-quang-Quế trấn nhậm quận Long-thành

Chúng tôi là hương-chức và dân hạm mộ danh tiếng ngài đã lâu, nay ngài xuống trấn nhậm quận nầy, lòng mừng phỉ phỉ quí báu vậy chúng tôi xét để tỏ chút cảm tình hoài vọng, vì ngài học rộng tiếng xa, thi đậu cấp bằng tri-huyện, làm việc nhà-nước nhiều năm, nay lên huyện hàng thứ, cho nên Chánh-phủ gia thăng cao quan trọng chức, trấn nhậm cai-trị nơi giữ gìn trong quận. Nay chúng tôi nghĩ vì ngài học thức đã nhiều tỏ thông luật pháp, tức nhiên rõ đường công chánh, phân nào là gian, ngài giữ gìn cho trọn phận sự mình, đối với xã-hội; có đủ công lịch, le khai hóa cho nhân dân, dẫu dắc dám thanh niên khỏi sai đường lạc lối. Ngài thành thật một lòng giúp nước dạy dân, đường nhơn đã mến, nếu nghe lại khai, cho người hết lầm hết lỗi, lần lần tấn bộ vào nẻo văn-minh, ơn ấy vô cùng, chẳng những mấy điều kỳ mà thôi, vì ngài đã tỏ dù tài, lại rõ cầm quyền chấp chánh, sửa trị dân tình trong bổn-hạt, đặng thuận phong mỹ tục, trên thuận thượ hòa, nhỏ lớn ưa nhau, công thương, đều chen sanh lợi, sĩ, nông, công, thương, mỗi nghề tấn phát. Vì ngài mới trấn nhậm quận nầy, chưa đầy 2 tháng, chốn chốn cảm vọi đều an tịnh, nhà nhà vắng bặt lũ gian-tham, thiệt là quan thanh dân tự an. Nếu như vậy chẳng khác nào ở giữa cảnh nắng, được một trận gió mùa xuân thanh lại thổi xông vào, mặt trời chiếu rạng, mây cơn mây mù tan đi mất hết, thì tiếng tăm ngài rực rỡ trong tỉnh mình đây, bền bỉ lâu dài, nhỏ điều gắc dan sau cho an cư lạc nghiệp.

Mấy lời thành thiệt của chúng tôi, mong ngài khương ninh trường thọ.

Vậy có tám câu thơ kể ra sau:

Mừng ngài danh tiếng tỉnh Biênhòa,
Trấn nhậm Long thành quận rất ba.
Dân dưới ngóng trông đường chánh trị,
Quan trên khéo chọn bực tài ba.
Quyền hành xử sự vui cùng chúng,
Trí thức mở mang lợi ích nhà.
Tại mải xem càng trong bốn tấm,
Từ đây danh dự khắp gần xa.

Thay mặt hương-chức và dân hương-chức
NGUYỄN-KIM-NGÂN

THỂ-THAO

cuộc tranh chức vô địch banh tròn năm 1925-1926

Chúa-nhựt 7 Février 1926
Tindinh thắng Giadinh école ba bàn.
(Homologué).

Etoile de Giadinh thắng Dakao sáu bàn thua lại hai.
(Homologué).

Chúa nhựt 21 Février 1926
Dakao foot ball club hoà với Cholon sport (deux à deux).
(Homologué).

Etoile de Giadinh thắng Donai sport ba bàn thua lại một.
(Homologué).

Chúa-nhựt tới 28 Février 1926
Từ 4 giờ tới 5 giờ, Donai sport sẽ đấu cùng Tandinh sport.
Arbitre M. Thom.
Juges de but: MM. Phó, Sêu.

Từ 5 giờ tới 6 giờ, Cholon sport sẽ đấu cùng Giadinh école.
Arbitre M. Pierre Tông.
Juges de but: MM. Tá et Qui Thomas.

Lễ Pâques tới đây, là ngày và 5 Avril 1926, sẽ có hai cuộc đấu cầu rất kịch liệt. Bảo-đảm thì Etoile de Giadinh sẽ đấu với hội ở Psom-Penh, bửa sau thì hội nào đứng hạng nhì trong kỳ tranh chức vô địch nầy sẽ đấu với hội hạng ba.

Hội cuộc đấu cầu nầy lấp ra đặng góp tiền giúp cho mấy ông mấy thầy sẽ điền-tín tạo thành nghĩa-địa.

« ĐẦU TÓC MƯỢN »

Tiểu-thuyết « *Đầu tóc mượn* » của M. Lê-hoàng-Mưu soạn, đã in rồi quyển đầu là cuốn thứ nhứt, dày trên 64 trương, bán mỗi cuốn 0$ 30. Hiện bán tại nhà in Union ở đường Catinat 155. Sẽ gởi bán trong Lục-châu, nơi các nhà bán sách.

Chẳng hay-ho gì mà dám khoe, song gương cũng đáng cho người mua vui trong cạnh vắng. Xem rồi cuốn nhứt, liền có cuốn nhì đọc tiếp.

Ở lục-châu nhà nào muốn ai hãy gởi thơ cho M. Lê-hoàng-Mưu.

RỌI HÌNH CHO TRẺ NHỎ XEM

AU GUIGNOL

(Góc đường Blancsubé và Marc-Pourpe)

Chương trình ngày 21 và 25 Fév. 1926.

1° Eclair Journal N° 28
2° Hygiène urbaine (2e partie).
3
4
5° Indépendance de la Belgique (1re et 2e p.)
6° Madame Dété (1ère partie).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Duyên kia có phụ chi mình

Huỳnh-v Trinh, 42 tuổi, làm cai-sự xưởng, nhà ở đàng quai de Belgique, trong Cau-kho; đã bao lâu rồi, kết nghĩa giao tình với một cô tên là Nguyen-thi-Hau, 25 tuổi, (còn non qua!) Thật thì chẳng rõ cô nầy có bổ lòng thương yêu gì chăng cô hay không; chớ còn vớ vẩn Trinh nầy thì thật là nặng tình nặng nghĩa lắm. Nên tuy nghèo khổ làm ăn lam lụ kiếm từ đồng xu cắt bạc thì mặc dầu, chớ cũng đến đây lo lắn sao cho vui lòng vợ. Cũng nhờ rằng cũng nhau to-tác đăng vẹn nghi, chiếu-chăn đến thác. Có đẻ đâu lòng đàn bà quá bạc; tuy là ăn đây ở đây, chớ lòng cô hằng chi quyết trông rấy đất người, nên khi hôm qua vào lúc 12 giờ trưa, cô ta thừa lúc chồng đi làm vê mỗi một, nắm ngủ ngày pho-pho, cô ta bèn giả ý vào nựng niệu vuốt ve, lấy trượt ra quai cho chồng mê-tơi yên giấc, cô thò tay nhẹ nhẹ rút ra cái bóp-phơi, trong có đựng một số bạc 10 đồng, một cái giấy bình và một cái giấy thuê-thân đông ngoài Annam. Xong rồi cô tức tốc cuống áo cuống quần bỏ ra đi một nước.

Vậy mà cậu Trinh nầy có hay biết chi đâu, chừng đến giờ đi làm giựt mình dậy, đòm kiếm bốn bên: Ủa con nầy nó đi đâu rồi cà! Toan rờ lại thì: Ủa cái bóp-phơi con nầy nó lấy rồi hay sao cà! bằng một coi lại quần áo thì cũng mất. Ô hô! Trời đất ôi! Nội vậy thì con nầy nó đã ôm cầm mà qua biệt rồi còn gì. Tức mình cậu bèn thèn một lời rằng to rằng: « *Duyệt kia có phụ chi mình, mà toan bề gánh chung tình làm hai!* » Đoạn rồi đi lần lại bốt đặng phàn trần sự ấy cho ông có nghe vậy thôi, chớ biết làm sao hay giờ

PENSIONNAT

HUỲNH-CÔNG-PHÁT

19 et 25, Boulevard Kitchener
(cầu-ông-lãnh Saigon

Tựu trường : 1er Mars 1926, *nhằm ngày 17 tháng giêng năm Bính-dần*

Dạy thi **Bằng cấp sơ học và Bằng cấp tốt nghiệp.** *Năm nay có lớp 1re Année rồi.*

Xin hỏi coi **Điều lệ** *của trường.*

TIN-BUỒN

Chẳng có chi mà làm cho tôi xót-xa đau-đớn hơn là mới rồi tiếp được tin si-phó rằng ông Dương-thanh-Long là linh nghiệm-thâu của bạn-thiết tôi là M.D rong-long-Thành ở tại làng Nhựt-tảo, — Tân-hiệp (Mytho), vì bịnh nặng-nề mà phải từ-trần hồi 3 giờ khuya hôm 23 Février 19 6.

Định bữa nay là 24 Février thì đông quang đi-đưa. Thế mà thảm ôi! Đường dài dặm thẳng, bất-liệu làm sao! Vậy thì tôi xin có nhờ lời để thương cô cho linh hồn và âu nguyện cho hương hồn bác đặng về chốn thảnh-thơi, và than ôi cho ông bạn tôi cùng chia buồn trong tang-quyến.

LÊ-QUANG-VÂN, *huy lụy !*

Chẳng chi làm cho tôi buồn bã tất lòng và rầu xue bằng mọ hay tin rất buồn rằng: M. Phan-v-Vui Giáo tập thuộc tỉnh Mytho mới bắt-hạnh từ trần ngày 20 Février 1926 đang tuổi 44 tuổi.

Thầy Phan-ợ-Vui nhân đây, còn ai nỡ thành-phố Mỹ-tho mà chẳng rõ tánh tình cư xử của thầy, và lại thầy cũng là người công cán rất đáy trong ty giáo huấn.

Ôi! Tình-sự-đi, nghĩa đồng nghiệp nghe tin thảm như vậy, há chẳng đau lòng cơn tử biệt!!!

Vậy nên tôi xin kính chúc cho hương hồn thầy đặng hồng đào tiêu-diêu, vân hương khoái lạc cùng chia buồn với qui quyến thầy.

Huy lụy kính điếu.
VÕ-THÀNH-LIÊN, tự Minh-Chánh.
Giáo tập Thâu-đức (Ankoa)

Thỉnh trọn một bao gạo

M M... giáp việc tại hãng Samvinn, ở quai Le Myre de Vilers, vừa rồi có đến hỏi coi hãng chẳng rõ có một bọn nào là mất, dám thừa lúc vắng người bèn lỏn vào thỉnh trọn hết một bao gạo trắng giá đáng 10 ư 80. Thiệt bọn nào đây lấy làm cả gan quá. Mà tại đã có gia-đao canh đêm canh ngày có sao không coi chừng để cho đến nỗi người ta lỏn vào trộm ra mà không hay.

Xúm nhau sửa tủ

Ông chủ hãng Grands Magasins Charner, vừa rồi có đến hỏi mà cho hay một việc 3 người sửa tủ bạc cắc ông như sau nầy :

1° Thầy Phan-v-Luong, 17 tuổi, làm thợ toàn tại hãng ông, ở đàng Bourdais ;

2° M. T..., 26 tuổi, trước làm hãng ông, nay đi thôi rồi, nhà ở tại đàng Richaud ;

3° Tran-v-Chau, 37 tuổi, thường chầu ở đàng Charner, chẳng rõ cớ sao mà lại vui lòng đồng ý nhau lại xúi cái tủ bạc của ông, mà không cho ông hay trước. Để đến chừng việc rồi, ông xem thì thấy mất hết một số bạc quá đỗi to-tác, là 1.745 $ 29.

Nghe xong công việc, ông có hỏi cô đến tại chỗ làm ăn-kết. Nhưng chưa rõ ai ngay ai gian, ai phải ai quấy thế nào; vậy để còn truy tầm cho ra mối. Có khi chẳng mấy ngày nữa đây, rồi chẳng lại ra chờ sao khỏi. Thiệt tợ gan quá lẽ ! Một làm mười tưởng hảo hớt đến bấy nhiêu !

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG

HỌC ĐƯỜNG

Ngày bãi trường : **24 Janvier 1926** (11 tháng chạp Annam).

Ngày tựu trường : **2 Mars 1926** (18 tháng giêng Annam).

Đông tiến, đem con nhập học và rin lãnh con ra ngày lễ lại :

Phòng văn ở đường Chasseloup-Laubat, n. 170 (chỗ trường cũ).

Có xe hơi đưa rà rước học trò.

Tựu bơm hết thời

Ly-v-Tuong, trước kia làm cấp-rằn, nay ngã nghiệp để chuyên nghề bơm-bầy. Vì cái nghề nầy hễ trúng được một mối thì thấy trong tay có số trăm số ngàn. Nhà bơm ta ở tại đàng Canal. Vừa rồi đây lớn vào nhà của Nz-thị-Ngoc cũng ở tại đàng đó, quyết lòng đoạt của, nên tìm thâu nào trang-vật và áo quần giả dáng 80 đồng bạc.

Dè đâu, nghề tại nghề, mới lấy vừa bước ra khiến chẳ ấy bị nghi thấy bèn trở-hồi lên kê linh lại vì bắt được, lận tức giải tòa. Kết ra trong mình bơm ta còn có súng lục là khác nữa.

Chả, qu-tí lòng làm ăn lớn chuyện đa hé ! Nhưng rồi vì tỏ trác nên mới ra nông-nỗi

OFFICE AGRICOLE & IMMOBILIER DE L'INDOCHINE

Immeubles — Plantations — Rizières

TÉLÉPHONE : 539

115, Boulevard de la Somme

SAIGON

Chừng thêm ăn nữa

Tên Ng.-van-o, không có gia-cư, mà cũng không có nghiệp-nghề gì rảo, tuổi tuy mới có 27 mà đã có rồi đến 4 án. Vậy mà chẳng ta còn chê it là u muốn sao cho ăn-tiết cho nhiều, để ngày ta gọi mình là tay hùng-anh. Bởi ý muốn như vậy nên mới rồi đây lớn đến chợt của tên Ng.-van-Manh, 28 tuổi, làm cấp-rằn ở tại chợ số Ah-Young, nhà ở đường Jean Eudel, hết sức số bạc 5 đồng và một cái giấy thuê-thân. Dè đâu — ấy cũng là tại ý chang ta muốn vậy — dè đâu bị chủng nắm rằng tay ngoại đặng tay ngoại đàng cánh đem hết xuống bót, để làm án-kết xong rồi đưa hết lên Tòa. Ngoài ra chẳng ta còn một cái tội là giáo-lá nữa. Tiếc thì trước kia lớn án, nay thêm được một nữa thành năm! Tưởng khi chừng 40 tuổi, chắc làm ăn cũng lớn trên 20 ăn là it. Người đâu người có ke-đời !

Saigon le 22 Janvier 1926.

Kính Chư-tôn đặng rõ : Tại hãng chọ vay **CRÉDIT FONCIER** *chẳng những cho vay thế nhà phố, mà bây giờ cũng cho vay thế điền thổ hồ, liền lời rẻ. mà cách trả vốn lại dễ.*

Thế rồ và dễ là dâu tiên cho con nhà Nom khi cần dùng tiền đặng mở mang ruộng vật, hoặc sanh nhai việc khác. Vậy xin Chư-tôn làm ơn cho đồng-bào rõ.

BÙI-THẾ-XƯƠNG,
127, Rue Pellerin — Saigon.

CHOLON

Bỏ hòa đi chơi đêm

Mới hôi hôm đây, chánh là đêm 23 rạng mặt 24 Février ; bà hầu đi dạo chơi trong Cholon. Khi thì lại xem xăm bói-thẻn, lúc thì thả vuông đen năm ngon để hứng cảnh nhàn tràng.

Đến khuya vào lối chừng 12 giờ rưỡi, xem trong mình lấy làm mỏi mệt rồi, bà mới trở qua đàng Paris để kiếm coi ngủ. Đứng nhìn tứ phía, dãy nầy dãy nọ, không có chỗ nào tiện cả. Sực ngó thấy có một cái nhà hát rộng lâu. thật là cao vời-vợi lấy làm ngưỡng-mộ đẹp để qua chừng, mà lại là cửa hàng bán đồ mộc. Bà xem lấy làm thích chí, bèn lên nhảy phóc vào. Mà là gì bà hỏi, không vào thì thôi, chớ hễ vào thì cứ làm cái mừng cũ, nỗi lửa lên đốt cho cháy rần rần. Vì trời khuya ai nấy ngủ mê không kịp hay, nên sấn trốn đó bà vui tay càng càng đốt. Đến chừng hay được thì muộn quá, bà đã trốt lỗ tay rồi, thành ra chữa không nổi, phải cam để cho hỏa nên một đống tro tàn ngôn-ngang.

Duyên-cớ bởi sao mà đi cho bà lỏn vào được thì chưa rõ. Và bị thiệt hại đến bao nhiêu cũng chưa tường. Vậy để do cho thiệt kỳ rồi sẽ giải bày cho khán-quan lãm đắc.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 6 Février.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Phánquốc lối ngày 26 Février.

Chiếc AZAY-E-RIDEAU sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 6 Mars.

Chiếc ANDRÉ LEBON sẽ chạy đi Trungquốc và Nhựt-bổn ngày 27 Février.

Chiếc HOUME sẽ chạy đi Singapore ngày 1er Mars

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Phánquốc, ngày 8 Mars.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy đi Xiêm ngày 5 Mars.

Chiếc AMAZONE khởi chạy Saigon ngày 54 Janvier đi tới Phánquốc ngày 19 Février.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc HOUME ở Singapore đến Saigon lối ngày 24 Février

Chiếc ANGO ở Dibouti khởi chạy qua Đông-pháp ngày 15 Février.

Chiếc ANDRÉ LEBON ở Phánquốc sẽ đến Saigon ngày 25 Février lối 5 giờ.

Chiếc PAUL BEAU ở Xiêm sẽ đến Saigon ngày 1er Mars

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU ở Phánquốc sẽ đến Saigon lối ngày 4 Mars.

Chiếc PORTHOS ở Trung-quốc và Nhựtbổn sẽ đến Saigon, ngày 10 Mars.

Chiếc ANGKOR ở Trung-quốc và Nhựtbổn sẽ đến Saigon, ngày 5 Mars.

Chiếc AMIRAL NIELLY ở qua Đông-pháp ngày 18 Février.

Chị em bạn tử tế lắm!

Nguyen-thi-Sa, 28 tuổi, bán hàng bông tại chợ Binh-tây, còn nhà thì ở tại đàng Binhtây (Cholon) Bấy lâu nay vẫn cùng Sau-Sau kết nghĩa chị em. Cô Sau-Sau nầy cũng xấp-xỉ, kể 28 người thì 29. Bởi cớ sự hai đàng từ ngày quen biết giao nghĩa với nhau rồi, thì xem lấy làm thân-yêu lắm. Bữa 20 Février vừa rồi đây, cô Sau-Sau mới nằn nì nhỏ to với cô Sa rằng có việc chi xóm mới chật, mà đôi đực trong mình không có, vậy thì làm ơn cho cô mượn cái quần hàng se-ten và chiếc vang đặng mặc vào cho có mà đi một lác.

Cô Sa nghe nói cũng thương tình bạn mình, chẳng lẽ mình có sẵn mà không cho thì xấu lắm, nên lật đật lấy ra cho cô Sau-Sau mượn. Đoạn cô Sau-Sau mặc vào rồi đi ra. Thì cũng ngồ có đi rồi có lại; chớ đề đâu trông mỏi ngày mỏi biết, không thấy tăm thấy dạng gì trở về. Bấy giờ cô mới tính hỏn lại, bèn tức-tả đi ngay lại bót đặng cô chờ bắt tình lang sao.

Vậy mới rõ thật chị em bạn gái đời nay tử-tế lắm. Từ đây cô rằng ma kết thêm bạn và nghe lời cho mượn đồ rứa.

PENSIONNAT

HUỲNH-VĂN-CHỢ

CHOLON

Trường dạy thi **Certificat d'études primaires supérieures** *(hồi trước kêu là Diplôme de fin d'études complémentaires) và bằng cấp sơ học.*

Ấn Tết rồi có mở lớp 1re Année và 2e Année.

Tựu trường ngày **1er Mars 1926** *nhằm 17 tháng giêng Annam.*

Xin viết thư trước đặng bảo trường đề dành chỗ.

Một cảnh trường

MỚI LẬP

« GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG »

148-168, đường Chasseloup-Laubat. Saigon

Khai trường ngày 8 Mars 1926

(24 tháng giêng Annam)

Ta thường nói văn-minh Âu-Á đương buổi giao thời. Nhưng xét một việc học thì đủ nên hẳt chước các nước cường mạnh thời bây giờ mà nghinh tân, chớ có thủ cựu (ấy là nói về đường học thức mới), còn luânlý, thì trong từ gia tộc, ngoài đến quốc-dân, tưởng chưa nên vong cựu được, bởi sách có câu : Thiên lý bất đồng phong.

M. NGUYỄN-PHƯỚC-QUANG tốt nghiệp Sư-phạm ở đây trở lui mà đã tỏ lòng quyến luyến với bọn thiếu niên bấy giờ, xin mở trường tư thục dạy học-trò đã được một năm, nay người đã gặp được M. NGUYỄN-VĂN-DẦN, cựu thông-sự Sứ-Tòa Trung-kỳ, có lập nhiều trường học tại Bình-định, Phú-yên và trong xứ Mọi. Hồi Văn-Học Pháp (Alliance Française) có thưởng nhiều khuê bài có công dẫn truyền Pháp-tự trong xứ, khi ở Saigon có giúp trường Nguyễn-xích-Hồng-âm sáu năm, nay người lớn giúp tài tực tích M. Quang lập trường mới lưu học-sanh và chịu quản-suất việc ái-thành sung thanh cả đôi bên trường.

Nay đã mười-mha trường cũ của ông Nguyễn-xích-Hồng, ở đường Chasseloup-Laubat số 146-168, Saigon, và định đến ngày 8 Mars 1926 (24 tháng giêng Annam) khai trường.

Về việc dạy thi M Quang lãnh phần đốc thúc ấn ích với nhiều thầy có bằng cao-đẳng Đại-học-đường và Thành Chung Tốt Nghiệp giúp dạy năm đầu tới bang Sơ-học.

Các bực làm cha mẹ muốn cho con học hành mau tấn bộ, muốn con trẻ mau mở trí khôn, khai thông lòng đạo đức, mau phát đạt, muốn con trẻ vừa học vừa khỏi mất phải lạt Luân-lý nước nhà, thì không gì bằng gởi con mình nơi trường « Gia-Long » Ít năm sẽ thấy kết quả.

Về việc xin học và đóng tiền trường thì viết thơ đến M. NGUYỄN VĂN-DẦN, *148-168, rue Chasseloup-Laubat Saigon.*

Xin lưu ý. — Như qui-ông có cần dùng hồ đêu chi về nhà trường « Gia-Long », xin do nơi chủ tiệm Thái-Thạnh mới lập hãn chèn bắt ở tại đường Roland Garros số 18 Saigon, cũng được.

VỀ VIỆC TẠI CHÁNH

Ngày 24 Février 1926.

GIÁ BẠC

	24-3	25-3
Nhà-nước	80 - 10	16 - 20
Ngân hàng Đông-pháp	15 - 85	16 - 10
Société de Garance de la Banque Ind.-Chine	15 - 85	16 - 10
Hongkong Shanghai	15 - 75	16 - 00
Chartered Bank	15 - 00	16 - 00

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao lấp (non giá 10c Piko.

Vinhlong	$ 4 65 à $ 4 75
Gocong	5 90 à 6 00
Bai-xau	5 75 à 5 85
Baclieu	5 80 à 5 90
Sadec	5 50 à 5 60
Cairang	5 65 à 5 75
Namvian (Gạo trắng	5 71 à 5 81
(Gạo đỏ	5 65 à 5 75
Giá thường	5 40 à 5 50

NÁ LAY

Đã có nhiều chỗ gởi thơ khen nả lây là có ích lắm. Nhà có tiền ở vườn nhờ nó mà ăn trộm không dám léo hánh, lại nhiều chỗ có khen rằng có bắn ăn cướp trong thường phải hườm. Ghe buôn bán đêm có nả thì bỏi-phải lanh xa. Bổn-hiệu hãy giờ có bán một thứ nả có máy có dưới như súng bắn le và có xa lắm — 3 $ 50 một cây, tiền gởi riêng tùy xa gần.

BÙI-QUANG-NHO, Bentre.

Con nít khi đặng một tuổi rồi thì sức nó đã mạnh nên bú thêm lần mà không thiệt no. — Vậy nên cho nó dùng bột bổ ưa :

PHOSCAO

Thứ bột bổ nầy rất đại ích vì nó ngọt sắng ; uống khỏi dưỡng chẳng những người ốm dùng nó mà thôi, mà con nít mà uống nó cũng tốt lắm, đã bổ sức lại mau tiêu. — Mùi vị nó ai cũng phải ưa.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Phompenh,
Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy,
Thaibinh, Yunnanfou,
Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang,
Donghoi, Thuxa.

Một cơ hội như hạng

Đèn manchon đan lưa hay sáu, 220 bougies để treo nhà	30 00
Đèn chơn đi cầm thạch bề cao 0m40, hông 20	2 00
Đèn chơn cao đá giả, chơn đồng đề bông, bán phải, hông 15	6 00
Là cát theo đèn trên đây, có vẽ vời lịch sự lắm	2 00
Đèn theo (suivre), chụp pha, tua cườm, hông 14 (giá cũ 6 $ 00)	4 00
Đèn cao, xi-kèn, bửu manh bay vàng, hông 14, giá cũ 2 $ 00	1 00
» » » hông 16 » » 1 00	1 00
Đèn choang có vẽ vời, chụp, ống, tim đủ	1 00
» chưa xi-kèn	1 00
Hộp lá to đề chơi, có 12 cerises : 0 $ 30. Thế hộp nầy, đề cerises	1 20
Chemise perure fil, 2 cols (giá cũ : 4 $)	2 50
» » 1 » (giá cũ : 3 $ 50)	2 50
» soiette 1 » (giá cũ : 3 $)	2 00
» crêpon supérieur, 1 col (giá cũ : 3, 20)	2 00
» népby flanl 1 col (giá cũ : 2, 90)	2 20
» sport oxford : 2,50, crêpon ou cellular : 2,20 et	2 00
Ống bôm đủ đồ phụ tùng để bơm nước	1 00
Một bộ đồ phụ tùng, 4 món đủ, bán riêng	1 00
Khuôn bánh lày đủ kiểu, 12 cái (mua nhiều càng re)	0 15
Vải trui bán có đủ hai phía bề rộng 1m40, bằng mấy thước	1 00
Khuôn bánh đông chạm kiểu đẹp : Allum : 0,40, poutale : 0,30, vjette	2 50
Đèn giấy thờ lớn có sọc ngũ sắc : 0,05 một cái, 0,50 mười hai cái.	
» (trái bí » » thứ to lớn : 0,15 một cái, 1,50 mười hai cái.	
» » » thứ lớn vừa : 0,10 một cái, một đồng mười hai cái.	

Bông giấy treo nhà, kiểu đẹp : 0,15 và 0,20 một đây rất dài.

Khăn bàn bông cà tua nhiều cỡ dây mống : 0,90, 0,65 và 0,45.

Mùa tua trắng, bề dài 2 m : 3,00, dài 2 m 15 : 3,50.

Giày đá banh bán có 4,95. Giày Heet-Foot bán có 3,20.

Ballon trên Meb, có vessie : 5,90. Ballon « Allo » có vessie : 5,50.

Ballon « Royal Meb » 18 miếng : 6,80 có vessie. Ballon tennis Spalding

Filet contenant 6 balles tennis « Meb 1926 » réclame

Mua tới 50 $ 00 bớt khứ hồng 10 %, tới 100 $ bớt khứ hồng 15 %.

Xin viết thư xin tờ mục lục : **NAM-CHÂN-HƯNG, 176, rue des Marins-Cholon**

Feuilleton n° 186 — *Du 24 Févr. 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

HỒI THỨ VXIII

Hàm vàng

Mà tiền nhân để thư lấy lại, lại rất thâm-tâm, viết chữ chữ mực gì mà viết ra, để vậy thì không thấy chữ nhiều gì, coi như tờ giấy trắng ; mà hễ đưa vô lửa đốt, thì lại thấy có chữ lộ ra ; thấy chữ thấy càng hải hùng, càng xem càng thương tiếc. Nang thơ chảy hết để một phần ba rồi ! Ấy là miếng gỗ cháy sém đầu mà thấy treo cho con xem hồi đó, con hiểu chăng? Con đọc giấy ấy lại nữa coi. Như quả con đọc lại nữa mà con không hiểu đặng đi gì, chừng ấy thầy sẽ chăm mấy chữ bị chảy mất ấy và cho con hiểu tận.»

Nói đến đây, Cao-Tăng trao tờ giấy sém qua cho Đăng-Tiết rồi thì, thôi, ngưng để cho coi, khỏi cởi nữa. Còn Đăng-Tiết, lúc bấy giờ nghe rõ khúc nói sự tình, thấu đáo kẻ rằng chơn tờ rồi, lại có chỉ hơm muốn xem cho hiểu đọc cho thấu những chữ chảy mất ấy thử coi ra sao mà Cao-Tăng để thuật nghe dường gửi lắm, bèn lật đật tiếp lấy tờ giấy sém, đở ra xem mấy hàng chữ nhỏ viết bằng nước hành nước tỏi, nước ten nước sẻ ! chi chảy, như vầy :

« Hôm nay hãm ngày 25 avril 1498, vì có . . . . . .

A-lét-xăn đệ lục, và sợ rằng . . . . . không lại mong sang đoạt mà thừa hưởng sự nghiệp của ta cho trọn mà . . . . với Ranh-li-Vỗ (Bentivoglio), trước kia đã vậy. . . . . là người kế nghiệp ta, biết rằng có chôn. . . . . .

vì đã có di viếng với ta rồi, nghĩa là trong . . . . . tục gọi là Mông-tê-krich-tô, hết thảy những . . . . . châu-báu, ngọc-ngà, trang-vật ; nội một mình . . . . . cũng tới gần hai triệu . . . . . năm, khi đó hòn thứ hai mươi rồi . . . . . nó nằm kể từ cái hàng rào nhỏ phía Đông đi tới. Có hai mộng. . . . . trong những hang đá ấy ; kho vàng nằm nhằn gần. . . . . hơn hết ; kho vàng ấy ta truyền để cho nó và giao . . . . . một mình nó là kẻ thừa hưởng vậy.

23 Avril 1498

Ces..

Đăng-Tiết đọc rồi, Cao-Tăng mới nói : « Đọc rồi tờ ấy, con đọc tờ nầy thử coi ? » Nói rồi Cao-Tăng trao cho Đăng-Tiết một tờ giấy khác nữa trong viết những câu tiếp dựng mấy hàng chữ bị chảy mất, trong tờ trước đây. Đăng-Tiết vội tay lãnh lấy, rồi cũng đọc :

. . . . . có chỉ ấu Đức Giáo-Hoàng triệu vào hội yến, ta luống sợ ngại không cam cho ta chịu lỗn mua chước ấy thôi, ngặt còn mong sang đoạt cả giatài sự sống của ta mà thừa nước ấy lấy một mình cho trọn, nên ta e ngại chẳng dụng mà hãm ngặt ta như các vị Thái-Giám-sự Ca-bra-ra với Hành-tỉ-vỗ xưa, chết về thuốc độc. Vậy nên ta ký tờ nầy để lại tờ ở cho cháu ta là Gui-lô-Yêu-ba-Da ta ngươi kế nghiệp ta biết rằng ta có chôn trong chỗ mà nó đã biết, vì nó có đi đến đó viếng với ta nhiều lần, nghĩa là trong những hang đá tại hội ; cũ-lao tục gọi Mông-tờ-Krit-tô, chôn cả gia tài sự sống của ta như những là vàng thoi bạc nén, đồng bạc đồng vàng, châu báu ngọc ngà cùng là trang vật. Thuở nay một mình ta biết rõ hầm vàng nầy thôi ; sức nó có lẽ nào cũng tới hai triệu đồng vàng Rô-manh và muốn kiếm, khi đó tới hôn đã thủ hai mươi rồi, bắt tỉ cái hang rào nhỏ nằm bên phía Đông mà kiếm thăng tới, thì nó gặp liền. Trong những hang đá ấy, có đào hai mé gần hầm vàng nằm nêm về bên góc cách nằm thứ hai xa lắm. Cái hầm vàng nầy ta truyền để cho nó làm chủ trọn như một mình nó là người thừa hưởng của ta vậy.

23 Avril 1498.

Cisar-Spada.
(Mai tiếp).

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE,

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

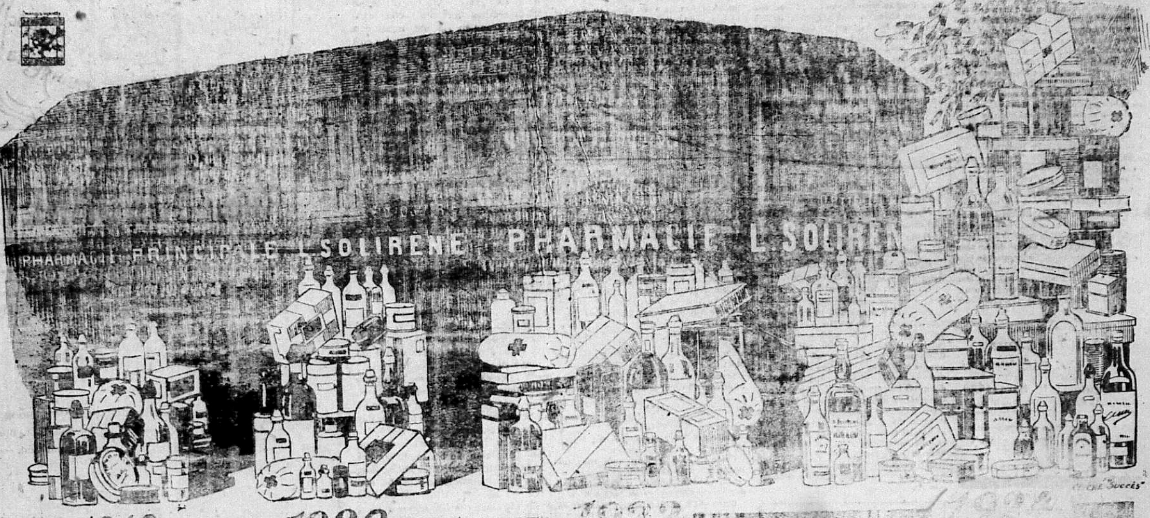

Nội cõi Đông-pháp, có nhà này bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

DỊP TỐT CÓ MỘT

MỘT NHÀ BUÔN LỚN MUỐN BÁN LẠI VÌ THÔI BUÔN BÁN NỮA

PHOTO-STUDIO.

của ông L. Crespin — 136-138, đường Catinat — Saigon

Nhà chụp hình lớn hơn hết

Bán đủ các vật dụng về nghề chụp hình — Bán máy chụp hình đủ thứ hiệu

Bán sỉ — Bán lẻ

Nhà buôn bán lập ra lâu hơn hết và có danh tiếng khắp xứ Đông-pháp

DỊP TẾT TỚI ĐÂY

Các ngài nên mua một cái xe hơi hiệu « CITROEN » kiểu rất đẹp, 10 mã-lực, 5 chỗ ngồi. Thứ hiệu xe này là thứ của người Annam ưa dùng hơn hết

Xin do nơi hãng :

Société Anonyme des Etablissements BAINIER AUTO-HALL. — Saigon.

MÀ THƯƠNG NGHỊ.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

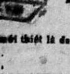

Kí tắc vào lưỡi dao

Thì mới thiệt là dao tốt

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

BÁNH QUẾ-NỮ

Tết gần đến, các tiệm nên trữ bánh bán tết, nhứt là các tiệm ở trong các quận. Muốn trữ xin viết thơ thương nghị. Lại cũng nhơn dịp tết sẽ đến nhà con cháu đông nên mua năm ba hộp trước để đưa rước theo lễ, sau đãi qu khách nhâu trà cũng thú.

NGUYỄN-THỊ-THÂN.

13, Rue Larclauze. — Saigon

SÁCH MUA VUI

Mới xuất bản lần thứ nhì cuốn sách « Contes et légendes du pays d'Annam » bằng tiếng Langsa của ông Đốc-phủ Phát. Ai có đọc cuốn sách này rồi cũng biết giá trị nó thế nào? Tích xưa nhắc lại, chuyện trước dẫn ra, cách hành văn của tác-giả rất rõ ràng dễ hiểu, chắc ai đọc tới cũng đều lấy làm thích. Truyện tích xưa rất thâm-trầm mà nếu chẳng có người tìm hiểu lượm lặt thì lại càng ngày càng lu lờ, lâu lâu trong óc trí [illegible] các bậc lão thành vì theo xuống mồ, chẳng uổng lắm ru? In ra lần này có [illegible] nhiều lại còn thêm ít chuyện rất vui.

Giá mỗi cuốn............ 1$20

Có trữ bán tại Imprimerie de l'Union 157, Rue Catinat — Saigon.

TIN TRUNG-BẮC

Lễ thiết-triều ngày mồng một Tết

Ngày mồng một Tết năm nay tại Nội-đình có làm lễ Thiết-triều trước điện Cần-chánh để bá quan chúc khánh Hoàng-Thượng. — Cứ như lệ thường các năm thì các quan sẽ đều mặc triều-phục, song năm nay nhơn có quốc-tang nên khi thiết-triều các quan chỉ mặc cát-phục mà hành lễ.

Tại trong Đại-nội thì Hoàng-Thượng đến chầu thỉnh-an Lưỡng-tôn-cung. Các bà Nội-cung đều có thỉnh an như lệ.

Tết năm nay các sắc phục đều giảm pháo-lói không đốt; trong thành ngoài phố cái vẻ phiền-ba náo-nhiệt và hoa-lệ không giống các năm trước, xem ra cái ảnh-hưởng sự quốc-tang đối với cái vẻ náo-nhiệt phiền ba trong ngày Tết đã nên cái quan-niệm thiết-thực vậy.

∴

Thời-tiết trong mấy ngày Tết

Thời-tiết trong mấy ngày Tết năm nay trời nồng nực quá chừng. Suốt ngày nắng chói chang như mùa hè, đến lúc 4, 5 giờ chiều gió nồm thổi rốc cho đến 9, 10 giờ đêm mới lặng. Thời-tiết ấy xem có phần khác thường, chẳng hay tháng giêng tháng hai sẽ có mưa hòa gió thuận gì chăng? Hiện nay các nhà nông đang vọi vọi trông mưa, nếu nắng hoài trong mùa xuân thời ruộng đồng sẽ cháy hết.

∴

Cờ bạc! Cờ bạc!

Năm nào đến Tết cũng có cờ bạc, cái cờ-bạc là cái thú chơi xuân của xứ này, trong thành ngoài phố nơi nơi đều có sòng đổ-bác. Các tiệm khách-trú, nhứt là các tiệm khách-trú, người ta xúm lại rất đông. Xúm lại mà đánh những sòng « nhứt lục », « tào-cáo » và treo « thai treo tiệm ». Hai bên đường thì có các sòng bài « vụ », bài « ba-con »; các làng, các chợ thì lại có những sòng bài « chòi » suốt ngày người đến đánh đông chật như hội.

Trong các nhà cũng có các sòng bài kiệu, tổ-tôm, tài-bàn, thậm chí bọn chăn trâu cũng bày sòng đánh-lú, thầy tam-sơn. — Thật là từ nơi thành-thị cho đến chốn ngõ-hẹp hang-cùng, chẳng có nơi nào là không cờ bạc.

Cái thú chơi xuân như thế thật là một điều tối thiết hại, chẳng biết khi nào mới canh cải được? Đáng lo thay!!!

∴

THỪA-THIÊN

Một đám cắt-cổ tại chợ An-Cựu

Bên hữu ngạn sông Lợi-nông có cái phố kia khít đầu cầu An-cựu, phố ấy của một chú K., có người vợ Annam thím này kết nghĩa sắc-cầm với chú K. cũng đã được 6-7 năm nay thì vợ chồng cùng nhau cũng duyên ưa phận đẹp, chẳng có đều gì mích lòng nhau. Ai ngờ đến cuối năm ngoái vừa rồi đây, thím lại đi ăn-vụng lẻ tất niên một mình, là đêm 30 tháng chạp. Song thím ăn vụng mà chú bắt được, chú bắt được mà không có quả-tang, bởi vậy mà chú tức giận quá không biết làm sao, chú bèn mở dao mà đâm họng chú. — Liền khi ấy người nhà đem chú đi vào nhà thương tức thì, song vết thương nặng quá chẳng biết cứu có khỏi không. Quan lương-y hết sức cứu chữa song bịnh thế xem chừng khó trông mong lắm, có lẽ e chú cũng phải tất niên.

Ôi! thế thường hay nói có thương mới có ghen mà cái ái-tình của vợ chồng vẫn thật là một cái ái-tình rất nên nặng — Một người dị-bang đến nước ta trao cái mối ái-tình với người mà kết nghĩa vợ chồng thì chẳng lấy cái sự lạ xứ lạ người mà làm cho nhẹ đi được, song khi người đàn-bà đã bất chánh thì sao không nhớ câu « Vợ chồng như áo cởi ra thì rồi », mà há lại không làm thế gì mà rửa được cái hờn ấy hay sao, mà lại phải đi tự-tử cho thiệt mạng. Dại lắm thay! hay là giận quá mà mất khôn?

ĐỒNG HỒ ĐỔ KIỀN

như Kiền Nhà-thờ

Tiệm đèn xanh (Chiêu-nam-Viện) tại Chợ-mới Saigon (dãy Chà bán vải) mới có lại thứ đồng hồ đổ Kiền như Kiền Nhà-thờ (Carillon 8 gongs) máy thiệt tốt, giá từ **56$, 58$, 60$** một cái thiệt là rẻ, mua mau kẻo hết.

Thơ và mandat gởi cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC.

Directeur de la maison Chiêu-nam-Viện

56 rue Vienot 56 — **SAIGON.**

Téléphone : n° [illegible]

MỚI XUẤT BẢN

TẬP BÀI THI

BẰNG SƠ HỌC YẾU LƯỢC

(Recueil de sujets donnés au Certifical d'Etudes élémentaires indigènes).

Góp nhặt các đầu bài thi năm nay đủ cả *âm tả, luận Quốc văn, toán đố* và *bài dịch chữ Pháp.*

Có bài soạn sẵn làm mẫu—Lời chỉ dẫn và khuyên bảo học trò—Các đầu bài tương-tự.

DƯƠNG-QUẢNG-HÀM

và DƯƠNG-TỰ-QUÁN

giáo-học soạn.

Dày 150 trang—Giá 0$35 —Cước 0$11

Bán ở tiệm ông Nguyễn-văn-Của, **157, Rue Catinat — Saigon.**

Grand du Cinema Centre

105. — Rue de Paris

CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phiếm ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TUỒNG

hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn để hát lại xin mời đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

CHO LẠI 10 % CHO NHỮNG NGƯỜI MUA

xe máy hiệu MALBROUGH

NHẸ NHÀN,

CHẮC CHẮN

GỌN GÀNG

Nhà ĐẠI-ÍCH ở Cholon đường Marins số 383-385, kính lời cùng chư-vị rõ rằng: Kỳ đua xe-máy sau này hãng ĐẠI-ÍCH không có dự đua. Nghĩ vì mỗi kỳ đua rồi, chư-vị cũng rõ, sự hay dở là tại *NƠI NGƯỜI DỰ ĐUA* không phải nhờ nơi *CÁI XE KHÔNG* mà đặng.

Vì nghĩ như vậy mà hãng ĐẠI-ÍCH khỏi tốn hao trong kỳ đua sau này và cũng nhờ thế mà từ đây sắp tới vị nào mua xe-máy hiệu MALBROUGH thì hãng sẽ vui lòng cho lại 10 phần trăm. Các ngài bán xe-máy muốn mua bán lại thì hãng cũng sẽ cho huê-hồng như vậy.

Gởi đi khắp nơi, cách « Lãnh hóa giao ngân ».

CUỐN TẠP-CHÍ CỦA HỘI KHUYẾN-HỌC

Cuốn Tạp-Chí nhứt của hội Khuyến Học chẳng bao lâu sẽ xuất bản.

Vị nào có cần dùng, xin gởi thơ cho M. Trần-quang-Nghiêm phó hội-trưởng ấy, ở đường d'Espagne số 200 Saigon.

ĐÈN *khí và đồ phụ tùng đèn khí măn-sông hiệu « WIZARD » ưa lửa, dùng theo các kiểu Âu [illegible] bán lẻ tại cửa hàng*

TRẦN-QUANG-NGHIÊM.

200 Rue d'Espagne Saigon.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

58. — Rue de Canton 58. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG PHỤ-PHÁT-PHÁT-LÃNG-TƯỜNG

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại tân, số 147 và 149.

Tiệm nghành tại Cholon đường Canton, số 58, dây thép nói số 658.

Và thuốc hườn nầy là một thứ thuốc trị bịnh nóng lạnh rất công hiệu lắc vì bởi bịnh nóng lạnh là một bịnh nhiễm trước, khi nóng khi lạnh không chừng, lạnh trong xương sống lạnh ra, bắt đau gân cốt, nhức mỏi; nhiều khi thuốc bổ bịnh thuốc uống sôm-la tăng thuốc, độ chạy đến 40 độ, mà thành bịnh rét phần cứ bước 1 ngày 1 độ 7 ngày cũ 1 lần.

Cần muốn tiệm đặng thuốc thần hiệu cho sớm để bịnh thể hết mau cho được.

thuốc nầy bịnh của bổn đường là NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có bịnh ông PHẬT-MÃI, về uống ít nước cách giờ đồng hồ trước khi đem tới cử nóng, vì lẽ uống lần đầu thì có hương, bổ sức giờ uống thêm 2 hườn nữa, còn con nít thì lần đầu uống 2 hườn rồi, qua giờ sau uống thêm 2 hườn nữa, nếu qua ngày sau mà còn thời muốn làm cử thì cứ việc uống như hồi trước.

Phải ở ăn đồ sốc địa hoặc trái sống và các thứ cải rau.

Giá mỗi hườn bổ tế ..... 0 $ 10

Cần mua nhiều thì có chừng hạng mới có thể giảm bớt 0 $ 10.

Rất hữu dụng — Rất cần ích

Ca-nốt hơi, Ghe chuyến có máy

Cho các vị dân điền, các vị đồng điền, các vị người lãnh chờ chuyên.

Chúng tôi có trữ nghề chế ra những một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt về máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng văn văn không buộc phải mua

SOCIÉTÉ D'ETUDES & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE

469, Rue Paul-Blanchy, Saigon

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

uống trừ lãnh các chứng:

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc dái, đau mình nhứt gân, đái lợn cợn có cắt, đau lâu-léo.

CÁC VỊ SẮNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT Điểm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.

PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tụng.

COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đó, uống cho ăn mau tiêu.

CỐI CHỨNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các tiệm lớn thành Paris

KHÁNH-KÝ và Công ti

54, Đường Bona (Boulevard Bonnard), Saigon

Dây thép nói số 416 — Khánh-ký, Saigon

Lãnh rửa kiểu và in ra giấy cho những người chụp hình chơi.— Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẽ bằnh mực tàu ; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rẻ hơn các nơi.— Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán sẵn đồ để dùng chụp hình; Rửa hình và sửa kiểu rất giỏng.— Ở tiệm có sẵng các kiểu khuôn. — Có bán sơn thủy bằng mực, bằng dầu đủ các màu. Vẽ sẵng hoặc về theo ý quí khách đặt, khi đồng ban muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố nhà chúng tôi chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Quí khách ở Lục-tỉnh muốn lại đến nhà chụp hình gởi hay đánh giấy thép cho chúng tôi hay trước thì chúng tôi sẽ đến tận nhà.

« 2$50 »

2$50 MỘT THƯỚC NỈ

RẺ THIỆT là RẺ

không mua rất uổng

Nỉ đen thiệt tốt, tôi mua qua kỳ thì xảy ra lãn thứ ba, một ngàn thước đủ thứ, mà giá rẻ hơn trước, nhờ trả bạc quan cao giá.

Nỉ nóng may áo dài, lãn nước tốt lắm, bề khổ 0m70, giá một thước 2$50 ; nỉ màu xu 2$30. (Mua 3m40 may đủ áo dài). Nỉ dày may đồ Tây, giá một thước 5$00. (kể paletot 1m50, trên bề áo và quần 2m50).

Tính ra nhằm một áo dài nỉ cả: 8$80, áo paletot : 7$50 thiệt là rẻ, xin quí khách mua mau kẻo hết.

Trở bán tại nhà hàng:

Nguyễn-Đức-Khuận.

số nhà 42, đường Catinat.— Saigon.

Hỡi đồng bào ! !

Hỡi nhà trí-thức ! !

Chánh nghĩa-vụ đồng-bào ta đương thời thi quảng-khai thương-mãi, chấn hưng công-nghệ trong xứ nhà.

Hãy giúp đỡ các nhà thương-mãi công-nghệ nước ta, ấy là một điều quang-hệ, các nhà trí-thức Việc-Nam nên chú ý.

Nước giàu thì dân mới mạnh.

NHÀ MÁY

Nguyễn-Thanh

CỦA ANNAM

Nhà máy NGUYỄN - THANH ở tại kinh-mới Vinh-hội Saigon có mua bán lúa gạo, nên mới mấy ông hoặc chủ cùng mấy ông mua bán-lúa vui lòng đem bán lúa tại nhà mái chúng tôi.

Bổi vậy mai, chúng tôi ở tại nhà giấy, số nhà 52, đường Pellerin Saigon tục kêu là p[illegible] cũng.

Bổn chiếu, ở tại nhà máy NG.-THANH Vinh-hội Saigon.

NG.-THANH-LIÊM và TRẦN-VĂN-NHIỀU

Kính mới

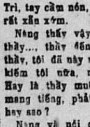

CỨ MỖI NGÀY tại uống

MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN

CỦA ÔNG

Lương-y DEHAUT

uống trước khi dùng cơm, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm bổ tại huyết ở hay là ăn không tiêu mà sanh ra.

Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh:

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THU THỚT

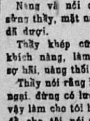

BÁN TẠI: Nhà đoàn Lương DEHAUT, 14, Passag. St-Denis Paris, công khắp trong mấy tiệm thuốc.

LỜI RAO

Nhà diệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »

ở tại Cầu-kho, đường mé sông—(Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (lồ Tây), trắng và đủ màu; gội nhuộm bên Pháp-quốc, nếu màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Lục-soan làng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, diệt rông bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (hạ lãng đen huyền, không trở không đổ lông), khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại giá tâm, đặt rất hạ sang, đồng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta đáng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiên nghĩa mà hậu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu, nên bổn-hiệu lãnh lời cho cắc qui khách hay; nếu ai muốn mua bắt cần là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà diệt LÊ-PHÁT-VĨNH.

Cầu-kho — Saigon.

Kính cáo.

Đàn bà có con mà bị đau đớn và một mỗi chỉ mất sức, vì huyết cũng ngày càng hư.

Ấy vậy hãy cần dùng thuốc tráng tiên mình, mình làm sao cho huyết sung tức mới được, là mạng trẻ [illegible]. Thì thuốc bổ huyết trong lúc cho con bú phải uống thứ *PILULES PINK* vân là một thứ thuốc nổ làm cho có huyết rất mạnh và sung tức, nên có ích cho đứa trẻ.

Thượng-hạng-dược-phòng đều có bán.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể thảo trước khi tập diễn những miếng quờn mệt nhọc họ hay dùng thứ rượu chác hiệu «PEIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị điệu dàng tỉ uống, mà chất rượu lại hiền lắm cho bổ khỏe, giăng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thảo.

Bán sỉ và bán lẻ tại Lăng BOY-LANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

BÁO LỤC-TỈNH BÁN LẺ

Từ nay báo « Lục-Tỉnh Tân-văn » có để bán lẻ tại nhà-hàng bán cơm-tây và cà-phe hiệu « Tận-Lập » ở Sadec.

Vậy thì lấy làm tiện cho bà-bạn ở Sadec muốn xem báo hãy lại hàng nầy.

Phần thưởng qui trọng

Cho những người hút thuốc **JOB**

Hãy nên hút thuốc **JOB** vì mùi đã ngon lại thơm, không khô cổ, may được *Bon prime* thì được lãnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe máy.

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuốn vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc **JOB**, còn bên khác thì có chỗ hăng ký tên và có nhứt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đỡ xứng đáng.

Thuốc **JOB** trử tại hãng **BOY LANDRY** ở gần nhà hát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút ròng thuốc **JOB** *hay là không hút thuốc.*

M. Michel ROBERT

THỢ ĐIỆN KHÍ CHUYÊN MÔN

Cựu quản-lý xưởng máy của ông **J. PAUMIER**

102, đường d'Espagne (gần Chợ-mới Saigon)

Lãnh sửa và thay đổi các thứ máy điện khí.
Lãnh sửa Dynamos Magnétos, các thứ kiểu.
Lãnh bồm hơi và sửa các thứ bình đựng hơi điện (accumulateurs).
Lãnh làm hoàn toàn các thứ máy xay lúa gạo.
Lãnh chuyển dây đèn và gắn đèn cho các nhà mới cất.
Aster.
Lãnh làm các thứ pompes hơi điện.
Dẫn thủy nhập điện bằng pompes hơi.
Chuyển dây đèn và hơi điện cho các nhà in.
Lãnh rịp máy điện khí, hơi bao nhiêu cũng đặng.
Có bán và lãnh rịp thang máy, máy cất đồ nặng bằng hơi điện khí.
Làm hết các công việc về điện khí, quạt máy, dynamos đủ thứ kiểu.
Cho mướn quạt máy.
Máy điện dùng trong việc thuốc hiệu CHARDIN.
Càng xưởng đu nơi chỗ nhơn coi quản và có nhiều tay thợ thiện nghệ giúp việc.

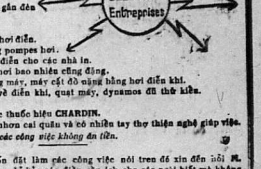

Cho giá rẻ chỉ bảo các công việc không ăn tiền.

Trước khi các ngài muốn đặt làm các công việc nói trên đó xin đến nói **M. ROBERT** thì ông sẽ vui lòng chỉ bảo các điều cần ích cho các ngài biết mà không tính tiền công chi hết.

Vitase

PROTÈGE L'INTESTIN

GUERIT L'ENTÉRITE

Thuốc VITASE

Bổ dưỡng tạng phế,
Chuyên trị bịnh đau ruột.
Dầu cho đau ruột cách nào cũng trị được.
Triêu trừ những bịnh sanh ra vì ăn nhằm món độc.
Uống hết một hộp thì đủ lành bịnh, chẳng hề tái lại mà lại ít tốn tiền.

Hãy mua thuốc VITASE nơi chỗ chánh trong cõi Đông-pháp là

Thượng-đẳng Dược-phòng

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát Tây.

Saigon

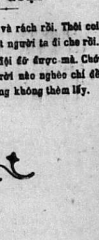

N° 31

GIAI NGẪU

Tự Thiên Thành

(Ái tình đoản thiên tiểu-thuyết)

« Người đau gặp gỡ làm chi,
trăm năm biết có duyên gì hay không».
NGUYỄN-DU.

(Tiếp theo)

VIII

Nàng Phận ở trong đường bồm bồm-kèn, một căn phố nhỏ hẹp mà duy có một nàng với thằng Duyên. nên cũng vừa ở. Đồ chưng dọn trong nhà thì không có chi lắm, và hằng cây dâu mà thôi. song nhờ sạch sẽ lắm, và cách dọn khéo khôn nên trông ra có vẻ xinh đẹp.

Phía sau là nhà bếp, chính giữa là phòng ngủ, thì có một cái giường bằng cây rộng lớn, có nệm. có vải trải giường, có mùng bằng vải trắng sạch sẽ vuông vành. Giường ấy tuy rộng rãi cho nàng và thằng Duyên ngủ. Có một cái tủ áo. một cái bàn rửa mặt. Còn phía trước thì có một cái bàn để ăn cơm, có trải nắp trắng, có vài cái ghế cây, có một cái tủ để tô chén và đồ ăn, có một cái bàn nhỏ để nước, trầu, và có một cái máy may.

Bữa nọ hồi lối mười giờ sớm mai, cửa ngoài thì đóng, nàng đang nghỉ mey nơi bàn máy để gần cửa sổ còn thằng Duyên thì đang ngồi nơi xó góc mà chơi với mấy món đồ chơi của nó, thoạt nghe người ngó có người gõ cửa.

Nàng đang may, nghe gõ cửa. nàng đứng vậy với vàn. ngỡ là người quen lối xóm kêu hỏi việc chi nên nàng ra mở cửa.

Nàng vừa mở cửa ra, nàng bèn đứng lại, mặt mày kinh hãi ngó sửng thấy Trí, tay cầm nón, chơn bước vào cách rất xấu xớm.

Nàng thấy vậy, nói rằng : Trời ôi, thầy... thầy đến đây sao ? tôi đã xin thầy, tôi đã nhiều lần với thầy đừng làm kiểu tôi nữa, mà thầy cứ tới đây. Hay là thầy muốn làm cho tôi phải mang tiếng, phải xấu giềng dị nghị hay sao ?

Nàng vừa nói cách thê thảm và ngó sửng thầy, mặt nàng xanh lét, bộ buồn đã dượi.

Thầy khép cửa lại, bước tới gần khích nàng, làm cho nàng càng thêm sợ hãi, nàng thối lui lại nữa.

Thầy nói rằng : Cô ba cứ đừng nghi ngại. đừng có lướm lướm ngó tôi như vậy làm cho tôi buồn lòng quá sức. Có đề cho tôi nói cho cô nghe vì sao tôi cả gan dám đến chốn nầy. Chừng cô nghe biết rồi, thì chắc là cô không hề phiền trách tôi. Cô ba, tôi đến đây là đặng nói cho cô nghe một điều lâu nay tôi muốn nói mà tôi không thể nói được.

— Không, không đâu, thầy đừng nói chi hết thầy. tôi không nghe đâu. tôi xin thầy cứ một điều là x'n thầy đi ra cho khỏi nhà tôi mà thôi.

— Cô ba, tôi kính nể cái lòng trinh bạch của cô. dầu vậy tôi cũng không vàng lời cô được. Cô ba, tôi không thể giờ kín nơi lòng tôi nữa cho được, bữa nay tôi phải nói, tôi phải nói cho hả cái lòng tôi, cho cô nghe b'ết rằng tôi thương cô nhiều lắm.

Xin thầy nín đi, xin thầy đừng nói nữa, vì lời thầy nói đó không có thiệt. Trời ôi ! thầy bảo tôi, thầy bợi tôi, thầy muốn làm cho tôi trọn đời phải thành ra người khốn nạn hay sao ?

Nàng nói rồi nàng bụm mặt, rống khóc ức tưởi.

Thằng Duyên đương chơi nơi xó góc thấy vậy, bỏ hết đồ chơi, ngó sửng nàng rồi ngó sửng thầy. Nó thấy nàng khóc lắm, nó bèn chạy lại chỗ đứng chính giữa mà chửa giang thầy với nàng ra, nó ngó thầy cách rất giận dữ.

Thầy thấy nó chạy lại, thầy nắm lấy nó mà nói : lại thầy biểu biểu

Duyên dựt tay lại nói : không, không đâu.

Thầy hỏi : sao vậy, cháu ?

— Thầy đ'. lắm, thầy đánh má khóc, tôi không chơi với thầy nữa đâu.

Thầy nghe Duyên nói thầy cười. vô đầu nó mà nói : bây giờ mầy giận tao, mầy không chơi với tao. mà một lát đây tao với mầy chơi lại từ tế lắm, nghe không ?

Thầy lại day qua, nói với nàng rằng :

(hai tiếp)

TIỂU QUẢI

Cái nón cũ quá và rách rồi. Thôi coi ai nghèo, cho phứt người ta đi cho rồi.

— Hư, tôi còn đội đ'r được mà. Chớ bây giờ cho người nào nghèo chỉ đ' đi nữa, khi họ cũng không thèm lấy.

SAIGON.— IMP. DU LUC-TINH TAN-VAN

TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRE

Le Gérant : LAN-VAN-NGO.

TỪ BỮA NAY TỚI ĐẦU NĂM TÂY MÀ THÔI!

NHƠN DỊP
LỄ TẾT TÂY NÊN HẠ GIÁ
NHIỀU CHO
Xe máy con nít và Xe máy nhỏ

Có cho riêng mấy người mua

Hãy đến xem hay là viết thơ cho hãng:
AU SPORTIF FRANÇAIS
135, Rue d'Espagne, Saigon

Cũng HẠ GIÁ xe máy người lớn

CÁC PHỤ-NỮ'

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được «trẻ-khỏe mạnh gián, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-chế sư đều có bán.

DẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

Tẩy sạch nề trược
giết chết cả loại côn-trùng và vi-trùng độc ác

Giá re mà lại tốt hơn các thứ khác giá 0$ 20 một tháng nhỏ

Hoàn-hải tân văn

Những cái hại về cuộc chiến tranh năm 1914

Mấy điều các ông trái chủ không nên quên bao giờ. Bởi vì cái nạn chiến tranh kinh thiên động địa mới rồi mà làm cho nước Pháp tháng chạp tây năm 1918 phải mắc nợ nước ngoài 5 vạn 9 ngàn triệu đồng kim phật-lăng (59.000.000.000 francs or). Đến lúc đoạn hòi chiến tranh nước Pháp còn phải tồn hơn 10 vạn giấy phật-lăng (100.000.000.000 francs papier) để tu bổ những chỗ vì giặc giã mà bị hại. Những sự thiệt hại phải tu bổ lại đó là : 3 ngàn 255 xã bị tàn phá. Năm 1914 là lúc khởi chiến tranh, dân cư những xã đó có 4 triệu 69 vạn 183 người, mà đến lúc đoạn trận mạc là năm 1918 chỉ còn 2 triệu 7 vạn 5 ngàn 67 người, thế là trong vòng có 4 năm trời chết đi mất 2 triệu 61 vạn 5 ngàn 116 người rồi. Đó là không nói gì cái hại cây cối, vườn tược, nhà cửa v. v. Về súc vật thì vừa lừa ngựa, trâu bò, heo gà v. v. Trước hồi chinh chiến được 2 triệu 60 vạn 6 ngàn 610 con, đến lúc xong chiến tranh chỉ còn 17 vạn 3 ngàn 834 con nghĩa là (còn 7 phần trăm) mà mất đứt ngay đi 2 triệu 53 vạn 2 ngàn 776 con vậy. Còn mấy ngàn mẫu ruộng bị súng đại bác làm cho ra cảnh đồng hoang.

Những nhà kỹ nghệ bị hại thì có 89 vạn 3 ngàn 792 nhà ; 3 vạn 4 ngàn 671 nơi khai mỏ thì đã mất 3 vạn 3 ngàn 186 nơi bị tàn phá. Lại 9 ngàn 322 nhà máy phải hại. Còn số nhà buôn tự là 1 ngàn 385 thì bị đổ nát mất 1 ngàn 354. Các mỏ than đá ở mạn bắc tháng giêng năm 1919 sụt kém đi mất 1 ngàn 535 tấn.

Dầu rằng người ít của hết mà nước Pháp đã tu bổ lại được 5 vạn 8 ngàn 677 kilômét đường sá với lại 6 ngàn 123 cái cầu, 2 ngàn 409 kilômét đường xe lửa và 1 ngàn 503 cái cầu, lộ bị đất phải chửa cho giao thông với nhau và 998 cái cầu ; 1 ngàn 137 kilômét kinh với một ngàn 212 cái cầu ngàn nước.

Lúc khai chiến sự có 1 triệu 92 3 ngàn 470 mẫu ruộng đương cày cấy, thì đến năm 1921 chỉ còn có một triệu 78 vạn 8 ngàn 752 mẫu lại cấy được mà thôi.

Đó là thống kê những điều nước Pháp bị tổn hại về giặc giã. Nay phải chịu đốn tu bổ lại, chắc rằng phải tốn kém nhiều cũng khó cho quang cảnh được bằng trước, chẳng hay những nhà cho Pháp vay tiền có lưu tâm đến chỗ đó cho không ?

Foire de Kratié
(Cambodge)
Trên 50 bò 3.000 CON bán tại chợ phiên KRATIÉ

LỜI RAO

Cho mấy ông chuyên nghề canh-nông, mấy ông chủ điền, mấy ông chủ đồn thì hoặng là mấy ông tải buôn hay rằng : Mấy ông được hữu hạnh đến mùa trâu bò xứ Lào đem tại lại lần thứ nhứt tại chợ phiên (Kratié).

Bản tại chỗ thì mấy ông mua, được chọn lựa mà khỏi tốn tiền mướn kẻ mua giùm và khỏi bị đứa gian giảo. Cuộc Chợ Phiên năm 1926, mở hội từ ngày 16 tháng giêng (16 Janvier) cho tới rằm tháng hai League (15 Février).

Trâu bò chẳng phải đem đến một lượt, nhưng mà muốn mua thì hay hơn là viết thơ trước cho Thâu-trưởng Kratié (Cambodge) mà phải định số trâu bò bao nhiêu và ngày nào xuất hành.

Từ Saigon tới Kratié là 256 ngàn thước theo đường xe hơi, chạy ngan qua tỉnh Thủ-dầu-một, Bến-cát, Hớnquản và Sasoi. Đường đi toàn chẳng có đò đưa.

Từ Phnom-Penh tới Kratié tàu tây và tàu khách trú có chạy thường ngày và chạy ngan qua tỉnh Kompong-Cham.

Thâu-trưởng Kratié,
Ký tên : UY.

Giờ tấm hầu kề. Bề lặng nắng chang chang!
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoán bước lướt ngoài khơi
NGƯ ÔNG KÉ BÀI NẠT
Dường ấy thì BIẾT BAO CÁNH LỊCH TRẢI QUA, hễ chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « KODAK » mới chế làm Mỹ-lệ.

PHARMACIES PRINCIPALES
Ở ngang nhà hát tây, Saigon.

IODONE ROBIN
Thiệt là Peptonate d'Iode hai thứ dùng từa tựa nhau

(Theo lời lý đoán của Lương-y Boulaire tại Hàng-lâm-y-viện Paris năm 1907).

Thuốc IODONE ROBIN này rửa sạch các mạch máu và làm cho máu được lưu thông thong thả.

Ay là thuốc để trị bịnh đá dưới, mỏi mê, huyết mạch yếu đuối.

Sưng, sưng phổi, đau gân cốt, nhứt mình mẩy, nó lại có thể phụ lực cho các thứ thuốc khác nữa.

Có thứ uống từ nhiều, có thứ bằng viên, có thứ để chích.

Phải nài cái nhãn ROBIN và đừng chịu thứ nào khác mà cũng tùng tiệm vậy.

Các thứ thuốc hiệu ROBIN đều chế luyện kỹ cang tinh khiết.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng *L. SOLIRÈNE* ở ngang nhà hát tây Saigon.
Nhà bào chế của ông Mᵉˢ ROBIN thì ở tại đường Poissy môn bài số 13 Paris.

Sống lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

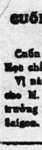

Hiện bây giờ bên nước Mỹ-kỳ có một ông già 98 tuổi mà hễ còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi. Ai chẳng chịu, ấn nài nỉ mãi, cũng ngày ở người trị ngoài đồng coi tôi-tớ làm công chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm ông, hỏi thử coi bởi tại đâu ông hay đến bao lâu mà còn mạnh như lực không phải hồi vậy? Ông già đó trả lời rằng: Có chi lạ đâu mà hỏi, số đời thì trước khi ăn cơm hay uống một ly nhỏ rượu Quina Gentiane hiệu Mariani là một thứ rượu thượng danh hễ tiếc.

Người khách nghe nói cũng có lòng, muốn một vậy trước khi nhơn loại, liền về thử coi trả đi mua cho đặng thứ rượu Quina Gentiane mà dùng mỗi bữa. Thiệt ba, nghe nói cũng có ấy thuốc mạnh, cũng bán rẻ nhưa đi mua rượu ấy đem về mà uống kẻ phòn thân.

Nguyễn-văn-Thiết
QUẢN-LÝ

PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU
Hôtel de France
19 Catinat & Rue Taberd Saigon

C.J.BONNET

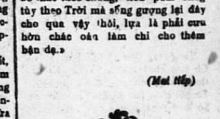

XÂY NHÀ CHO BẰNG CÁI BỊNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
khi Chợ-lớn muốn mua hàng lụa

QUỐN TẠP-CHÍ CỦA HỘI KHUYẾN-HỌC

Cuốn Tạp-Chí [illegible] của hội Khuyến Học chẳng bao lâu ra khỏi bản.

Vị nào có cần dùng, xin gởi thơ cho M. Trần-quang-Nghiêm phó hội-trưởng ấy, ở đường d'Espagne số 226 Saigon.

Feuilleton n° 101

NẶNG NGHĨA PHẢI CAM

« Ở đâu cũng tới ngang qua bến-giang, bến lớn đâu đó cũng đông. Trách chi chẳng khách mà không thuyền. Thuyền hay mắc phải vua vàng trước thuyền

HỒI THỨ X

(Tiếp theo)

Đó đến buổi chiều kia, vào lối 6 giờ chiều, nàng đi may cũng người bạn về; nàng vừa để bước vào nhà mới cởi áo ngoài ra mắng dựa vách đó, ngồi lại ghế uống nước và têm trầu ăn nhóc-nhách, vác mặt ngó ra ngoài để xem cảnh trời chiều mau mất, xảy thấy ở ngoài thềm cửa bước vào một thầy lạ mặt, tuổi độ 29, 30, ăn-mặc đồ Tây, tay lại có cầm ba-ton, coi dáng người cũng là sang-trọng lắm. Ngọc-Sương vừa thấy khách đàn lạ mặt lại xăm-xăi bước vào, thì trong bụng đã lấy làm hồi-hợp pháp-phòng; song cũng có ý nghĩ rằng chắc người đi tìm kiếm nhà ai, nên bèn lật-đật đứng dậy chào cách nghiêm-trang và hỏi : « Chẳng hay thầy muốn kiếm nhà ai nên cần vào ? » — Dớt lời, người khách lại ngó sững và mỉm cười, làm tuồng như có ý gì với nàng nên khiến Ngọc-Sương lại càng kinh ngạc hãi-hùng lắm. Khách ta mỉm cười rồi mới hỏi : « Cô đây có phải cô-hai Sương, vợ cậu thầy Trần-nghĩa-Sĩ đã qua đời rồi lác nọ đó chăng ? »

Nghe người hỏi trúng tên trúng bọ, phải vợ phải chồng, Ngọc-Sương chẳng lẽ kiếm điều giấu-giếm cho qua, nên cũng đáp ngay rằng : « Dạ thưa phải, tôi đây ; có khi thầy có quen với ổ-nhà tôi lúc nọ lắm nên ngày nay thấy còn biết tôi được rõ ? »

Người khách vừa nghe Ngọc-Sương đáp dứt lời và hỏi hơi mo-màng liền cười nói : « Co-khổ thì thôi không! Tôi đây mà có-hai quên tôi hay sao ? » — Nói đến đây người khách ấy liền cởi mặt ngó xuống một chập rồi lại ngó lên mà nói tiếp nối : « Nãy có, thật tôi nghĩ lúc đó tôi quấy chẳng biết là đường nào ! Bởi vậy cho nên tôi mới chịu đều nhục-nhã với đời ; nhưng mà để đến chừng biết ăn-năn thì đã muộn rồi. — Tôi nói đây có khi có-hai cũng đã nhận biết tôi là ai rồi. Tôi đây là Trịnh-sỏ-Khanh, là người mà làm tội-lỗi cùng có-hai lúc nọ đó....»

Nầy giờ mắng nghe nói lọa rằng lọa rằn, chưa hiểu biết là gì ; đến đường Ngọc-Sương vừa nghe đến cái tên Trịnh sỏ-Khanh, nàng liền phát nổi giận đến buổi xưa, nên đang ngồi nghe bỗng-nhiên vùng đỏ tai tía mặt, tỏ ý dường như không còn muốn cho chàng ta ngồi mà nói việc gì đó nữa.

Nhưng Trịnh-sỏ-Khanh sáng ý, vừa thấy liền hiểu rõ, nên cười nói : « Tôi đã chịu sự tội làm lúc nọ đó là lỗi ; đã lỗi với cô-hai mà lại cũng lỗi với bạn tôi hiện nằm dưới cửu-tuyền đây nữa ; thế mà cô-hai lại còn nỡ nào chấp-nê mà hờn-giận tôi việc cũ đó nữa hay sao! Lại cô hai chẳng xét-nét cho hết lẽ, chớ nếu nghĩ ra thì sự tội-lỗi ấy cũng vì đâu ; có phải cũng là vì lòng yêu-thương nên mới khiến ra có đổi. Cho nên tuy lúc ấy, tôi xin nói cho cô thương, khi chẳng may mà việc vỡ-lở ra rồi, lớp thì chịu nhục với cô, lớp lại còn mang lấy tiếng xấu với chúng bạn chê cười thiếu cô một lẽ là ở tà ở rạc ; nhưng vậy mà tôi cũng chẳng hề có một chút lòng gì giận-hờn oán trách cô bao giờ ; tôi chỉ có tự xét mà phiền lấy mình, sao chẳng biết nghĩ đến bạn, thương đến lòng trinh-liết của người mà nỡ vội mong làm việc quấy. Dường ấy, thì tôi tưởng có hà đi nỡ lòng nào vì một cái lỗi-lầm hồi lòng dược-vọng bất-ngờ như vậy mà mãi chấp-nê hờn-giận tôi hay sao ? »

Nghe qua, Ngọc-Sương chán biết, chẳng là gì gã nữa mong tìm đến kiếm lời ngon tiếng ngọt, dụng những dọng êm-diệu đặng để sau cho để quyến-dụ lòng dạ dàn-bà ; nên chàng ta vừa dứt lời, nàng cũng liền để lời nghiêm chánh mà đáp : « Phải ; thầy phán nấy giờ tôi nghe cũng phải, cái lỗi-lầm đó phần nhiều dàn-ông không mấy ai là tránh khỏi, tôi đây cũng biết vậy chớ lẽ nào không. Vả lại chuyện rồi thì cũng rồi, dầu chấp-nệ hờn-trách cho thỉ mấy tưởng cũng không ích. Đã vậy ngoài ra, bấy giờ đây, tôi chẳng còn muốn biết việc chi ở trên đời nầy; không lẽ vì thương chồng mà đành cầm dao các bọng để thác theo chồng, nên phải rằng tây theo Trời mà sống gượng lại đây cho qua vậy thôi, lựa là phải cưu hờn chác oán làm chi cho thêm bận dạ.»

(Mai tiếp)

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng này các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt : CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rum hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rom hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan*.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Màu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.
Có tiền dân chữ Quốc-ngữ rất tiện
Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLE RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sức tôe — Đủ các thứ.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ nỗi lợi-chậu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TỂ-SANH bổn thân ra công nhọc lựa các thứ dược nơi mấy danh sơn, mà chế luyện cho được tân thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phải trếp mà làm kỷ hiệu. Xưa nay tôn sống mang người, lấy số ngàn muôn mà kể, thấy có hoàn cầu thảy đều xưng danh nhượng đức, thiệt bằng dường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây ai có kẻ gian nơ gục đầu lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nơ dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ Cao-đơn-hườn-tán, rồi nó phát theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân . . . và làm như thảo những hộp, những ve giống hệt như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi trong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn

Vậy từ nay . . . mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo.

ĐỒNG HỒ LỚN

Kiểu kim thời, kiên cắt cạnh, gõ nhu tiêng chuông nhà thờ-và thứ thường.

Giá : 23$00, 27$00, 40$00, 45$00, 50$00, 60$00 70$00.

ĐỒNG HỒ RẺ

Thứ có hộp xách đi đường và thứ trần.

Giá từ: 3$75 cho đến 21$00.

Hãng R. CHOMIENNE

Place du Théâtre-Saigon

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
VU-DO — BINH DARA — ĐỒNG-DƯƠNG

ĐÔNG-DƯƠNG PHÁP-QUỐC

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BARIA

YẾT-THỊ đơn xin phát mãi đấu giá đất nhà-nước.

Tên, họ, nơi ở người xin và chỗ ở người xin	Chỗ tọa lạc: Làng, sở đất	Số: miếng đất	Số: tờ bọa đồ	Số mẫu xin	Nóa hờ
M. Pierre Lê-phát-Vinh 33 Rue Taberd Saigon	Làng Cà-Si (Baria)			700 mẫu	

Baria, le 9 Février 1926.
L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

M. Denis Lê-phát-An propriétaire à Thủ-đức Giadinh	Làng La-Vân và Bàng-Ba (Baria)			929 mẫu	

Baria, le 9 Février 1926.
L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

VIỆC TRANH CẠNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và điều 48 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cạng và kêu nài rẻ các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong sự hai tháng, kể từ ngày dán yết-thị nầy và nạp cho Quan Tham-biện chủ tỉnh Baria.

PHÒNG TRỒNG RĂNG
VINCENZI
Quan Tấn-sĩ Lương-y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau lợi và răng. Trồng răng vàng và các thứ
Dây thép nói 371
56 hiệu 22 đường Lagrandière
Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

Bảo Kiến do thọc tọa Lương-y kỹ-lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Tổng Ty: Ông G. HERBERT, thạc-nghệ về nghề kiến mới. Có cấp-bằng tại Đánh Pháp.

Có BẢN: Máy hơn-bình — Ống thơm — Ống ấm tinh-hiền — Ống Han-thổ chiên.
Các đồ khí-dụng đóng-đáng

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Americain" của chúng tôi bán, trên theo cơ mắt xem tỏ hơn, sáng hơn kiến thường hòa chục phần, lòng mong độc-giả, viết bài hiên giờ xây sang giờ nọ mà chẳng chút một mất.

Mong trong giờ ánh-sáng mặt trời rất mạnh, chẳng lọ mắt mà vật mình xem cũng chẳng đổi màu.

Mắt cặp kiến có cho giấy bảo-kiết năm năm.

Cho hễ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai lớp, nhưng chẳng thể kiến được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đồng không cần phải có hai cặp.

Dụng cụ-vàng của Mỹ-Quốc sống tối như cung vàng thiệt vậy nào kiết trong mười bài năm.

XE MAY ĐẠP
CỦA HÃNG M. CAFFORT
HIỆU:
« ALCYON »
KHÔNG SỢ THUA AI

Đua đường trường cùng là đua tại trường thi hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua Saigon — Bienhoa — Saigon 80 km. *M. Didou* lanp nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua:
1.000 thước *M. Cottenet* hạng nhứt cỡi ALCYON.
20.000 thước *M. Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.
9 Bd. M. Ch. Saigon — SAIGON

NHÀ THUỐC ÔNG
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát TâySaigon

Có một mình hãng lớn như Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE mới bán được còng thuốc thượng hạng, đã tinh-tân nhứt, giá lại rẻ không nơi nào sánh kiệp; bởi nhờ cách sắp đặt vén khéo, sự buôn bán thạnh-vượng nên có thể sĩ thuốc tốt và rẻ không có nhà thuốc nào như đây mà sĩ được (si nhiều thì giá rẻ là lẽ thường).

Sự bền vững trong sáu chục năm trời là cái dấu bảo kiết chắt sự ngay thật trong nghề thương-mãi của chúng ta vậy.

BÁN SỤC GIÁ NHIỀU:

Dầu những giá hàng nào mỗi món đều tăng lên, song nhờ giá bạc quan lên cao, nên có thể bán rẻ được.

Quí khách có cần dùng mua thuốc xin phải nhóng giá trước và xin mỏi đến tận nơi mà coi cho biết những kho trữ thuốc của Bổn-hiệu.

Ở xa bất kỳ mua nhiều ít cũng không tính tiền gởi.

TONIQUE
DE
PHOSPHATINE
du Docteur RIP
Thuốc bổ-dưỡng-y RIP chế ra

Thuốc nầy là vị đại bổ giúp cốt cùng bổ trên hết thảy, bất kỳ là bịnh chiêm tuổi chưởng đang cả. Nhưng bổ tuổi con bổ lực suy giảm. Nội thấy ngày muốn đã thần-mệt, bổ nồng rượu nầy nó, thì ắt đặng có lần thành chẳng một mảy trời tối, mà nhan-sắc lại sáng tươi xem.

Cần con gái hội nhuỵ, đau bổ mắt nhức, bổ huyết hạch, có chứa, nặng ... nhan đến tinh thần, bổ rồng rượu nầy nó thì mạnh mẽ lắm bội, ăn thì đẹ-dàng, tinh thần-trần hiệu.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại Hiệu thuốc Tây ở đường Marins số 189 Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 189 Rue des Marins Cholon.

N° 54

HÒNG-GIÁP-TỬ

Tác giả: SONG-LONG SÂM-CHI

THIÊN THỨ NHÌ

BẰNG-KIM-LIÊNG RA MẮT

III

Nàng thấy Bảo-Kỳ liền hỏi : « Sao? Có việc chi lạ chăng? » Bảo-Kỳ bèn thuật lại hết các việc cho nàng nghe : Từ hồi chưa bắt Sử-Kinh cho đến lúc Sử-Kinh thoát ra vân vân... Rồi chàng lại thêm rằng : « Nầy Cô-nương, tôi biết chỗ Vương-công-Đáng trú rồi! »

Biết chỗ trú của Vương-công-Đáng là không nhằm chỗ sở-nguyện của nàng Kim-Liêng. Nàng chỉ muốn hỏi chỗ trú của Hồng-giáp-Tử mà thôi. Nên khi nàng nghe Bảo-Kỳ nói, nàng hỏi một cách bơ-thờ rằng : « Vậy sao? » Bảo-Kỳ : « Cô-nương biết xóm Song-lạc chớ? Cô-nương biết nhà thờ Saint Georges, ở nơi về phía nào chớ? » Nàng Kim-Liêng nghe nói thì giựt mình vì nàng nghĩ rằng nhà thờ Saint Georges thấp đèn sáng đêm. Tôi đoán cho rằng chỗ ấy là chỗ Vương-công-Đáng trú chẳng sai. Nàng Kim-Liêng nghe nói thì buông bát đũa hối hộp. Nàng bèn hỏi : « Người thấy vậy, chắc người đã báo tin cho anh em người biết rồi chớ? » Bảo-Kỳ đáp : « Thưa chưa kịp! Tôi nghĩ rằng tôi là phận sự của Cô-nương hay hơn. » Nghe vậy, nàng Kim-Liêng mới vừa lòng. Nàng dặn Bảo-Kỳ rằng : « Người hãy giữ kín việc nầy, đừng sơ lậu với ai mà khốn nghe! » Nàng bèn nói thầm một mình rằng : « Ta nghĩ không phải Vương-công-Đáng ở đó. Chắc nó đã chẳng sai! » Rồi nàng bèn bảo lớn rằng : « Người hãy theo ta dặn. » Nàng bèn đóng cửa vườn lại rồi dắc Bảo-Kỳ vào một căn nhà trong. Ấy có đủ đồ khí-cụ về nghề làm vườn. Nàng chỉ một cái búa và một cái dục rồi nói rằng : « Người lấy hai món nầy rồi đi theo ta. »

IV

Bảo-Kỳ không biết nàng Kim-Liêng dắc mình đi đâu. Chàng cũng biết nàng Kim-Liêng hay tinh việc chẳng lành, nhưng biết sao bây giờ? Chàng còn vợ, còn con, nếu không vưng theo lời nàng thì vợ con sẽ chết chìu đói rách mà chớ! Bởi thế nên chàng cần tăng nhằm mắt. Nàng Kim-Liêng dắc chàng vào đình, đi thẳng lên phòng của chơi nàng. Ông Hầu-tước đương đợi nàng. Khi ngài thấy con bước vào lại có dắc theo một người lạ mặt thì ngài hỏi rằ g : « Con dắc thằng cha nào ở đâu coi bộ lang-thang lước thước vậy con? » Nàng Kim-Liêng : « Cha tôi không ai cần tướng mạo. Gái nầy là vợ bộ-hạ của tôi đó phụ-thân ơi. » Ông Hầu-tước ngó thấy Bảo-Kỳ cầm búa dục thọc thì hỏi : « Con bảo nó đem đồ nầy vào đây làm gì? » Nàng Kim-Liêng : « Khi nầy phụ-thân nói tôi những là chiêm bao, chiêm bị. Tôi muốn cho phụ-thân biết rằng việc tôi thấy là việc thiệt. Tôi quyết chí-rõ cho phụ-thân thấy cái bí-mèo ấy. Ta sẽ đó xem thử binh-đạo ẩn nương dến đâu? » Nàng vừa lấy cây đèn để trên bàn rồi dắc Bảo-Kỳ lại góc vách. Nàng đưa đèn rọi một lần chót nữa, rồi cũng cứ ra lối gì. Nàng bèn lấy tay chỉ trong vách rồi biểu Bảo-Kỳ rằng : « Người lấy búa, đụng người, đục chỗ nầy một lỗ xem thử. » Ông Hầu-tước thấy con mình biết nhiều việc mà mình không biết nên đành lòng đành chữ hàm thinh, trơ mắt nhìn, để mặc tình nàng Kim-Liêng muốn làm chi tùy thích. Bảo-Kỳ chẳm chỉ bổ dục vào vách, dục..... Ông Hầu-tước nói : « Làm chơi vậy mà động sập gia-đình nó thôn đây hết bây giờ. » Nàng Kim-Liêng chẳng nói chi, đứng dậy đi khỏi cửa, rồi lại ngồi sau lưng Bảo-Kỳ, chăm chỉ xem... Bảo-Kỳ cứ việc dục... cang dục, dục càng ăn vô... thình lình lưỡi dục đụng một vật chi cứng, dục không ăn vào nữa đặng. Ông Hầu-tước nghe, biết nên nói : « Đừng dục nữa mất lỗ, dục bây giờ... Bộ nó dụng đá rồi đó! » Bảo-Kỳ đáp : « Bẩm không phải đá. Ấy là một mẻng kèm rập vào trong vách xem khéo quá! » Nàng Kim-Liêng nghe mừng thầm, bảo rằng : « Người ráng cạy miếng kèm ấy ra. » Bảo-Kỳ ráng dục chung quanh, cạy một hồi, miếng kèm sức ra, bể từ miếng. Nàng Kim-Liêng thấy vậy chỉ biết nói mừng. Miếng kèm rớt ra rồi thì thấy đục có một cái cửa bằng sắt, cửa không bản lề, không khóa, không chốt gì cả. Chỉ thấy có một cái nút bằng đồng sáng đời. Bảo-Kỳ lấy búa đập vào cái nút đồng ấy nhẹ nhe, tức thì cửa sắt mở bật ra. Hơi gió lò vào mặt lạnh..... Dòm vào thì thấy phía trong có đường hầm-đạo, tối đen. Nàng Kim-Liêng nói rằng : « Phụ-thân có sáng mắt không? Bộ phụ-thân mới thấy những là không mị, tối đen đen. Vậy bây giờ ta phải đào coi đường nầy nó trở ra đâu. »

(Mai tiếp)